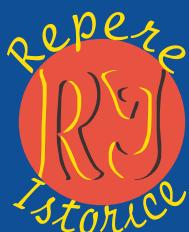

MIHAI MIHĂITĂ

Asociația Generală
a Inginerilor din România,
100 de ani de la înființare
Documente și confesiuni

Editura AGIR

Mihai MIHĂIȚĂ

**ASOCIAȚIA GENERALĂ
A INGINERILOR DIN ROMÂNIA,
100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚARE**

Documente și confesiuni

Mihai MIHĂITĂ

**ASOCIAȚIA GENERALĂ
A INGINERILOR DIN ROMÂNIA,
100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚARE**

Documente și confesiuni

Editura AGIR

București, 2018

ASOCIAȚIA GENERALĂ A INGINERILOR DIN ROMÂNIA

Copyright © Editura AGIR și autorul, 2018, 2022
Editură acreditată de CNCSIS

Toate drepturile asupra acestei ediții
sunt rezervate Editurii AGIR și autorului

Editura AGIR

Calea Victoriei, nr. 118, sector 1,
010093 București;
Tel.: 4021-3168992, 4021-3168993
Fax: 4021-3168992
e-mail: editura@agir.ro; www.agir.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MIHĂITĂ, MIHAI

**Asociația Generală a Inginerilor din România. 100 de ani de la
înființare / Mihai Mihăită.** - București: Editura A.G.I.R., 2018

ISBN 978-973-720-752-4

378

62

Îngrijire editorială: **Dan BOGDAN**

Carmen BUZAN

Coperta: ing. **Ion MARIN**

Bun de tipar: 05.10.2018

ISBN 978-973-720-752-4

Imprimat în România

CUPRINS

Prefață	7
100 de ani de la înființarea AGIR	10
Casa AGIR	90
Academia de Științe Tehnice din România	95
Vizionar Ing.....	103
Univers ingineresc – publicație de calitate conectată la imperativele timpului.....	112
Orchestra Inginerilor	117
Editura AGIR	124
Activitatea literară în AGIR	131

*„Eu cred că sarcina principală a istoriei este
să nu fie tăcere sub virtuțile”*

Tacitus

PREFATĂ

Ca popor, posedăm nenumărate virtuți și, pe această bază am obținut și obținem realizări deosebite pe care nu trebuie să le lăsăm uitării.

Acum și totdeauna avem nevoie să ne punem în fiecare moment în față exemplul înaintașilor, energiile noastre reale, aşa cum o fac toate națiunile lumii.

Acum, înainte de orice, este nevoie să sporim încrederea în noi însine, să demonstrăm că, în neamul nostru, se găsește gena creației, și că în el sălășluiesc izvoare nesecate de putere spirituală. Să ne dovedim, nouă însine, că păstrăm pururi vie moștenirea străbunilor a căror luptă, rezistență și vitalitate nu sunt mai prejos de ale altor popoare. Cunoașterea aprofundată a trecutului, cu toate valorile lui, trebuie să fie o preocupare regeneratoare a celor care pregătim ziua de mâine. Realizările culturii noastre îmbogățesc tezaurul de civilizație al întregii umanități, fapt recunoscut pe toate meridianele planetei.

În ființa noastră sunt înrădăcinate acele însușiri omenești care au dat eroi, creatori de geniu, conducători de excepție pe care, uneori, îi nesocotim sau îi dăm uitării. Trebuie să-i privim în contextul istoric

în care au avut tăria să se manifeste, să nu le coborâm însemnatatea – schimbându-i în pitici – prin comparație cu cei de pe alte meleaguri uneori promovați peste măsură de ai lor. Nimic nu poate fi mai dăunător în calea nouă pe care ne-am ales-o decât nejustificata închinare în fața unor pseudovalori indiferent care sunt acestea, în țară sau peste hotare. Este de neconceput să rupem singuri legătura cu trecutul căruia îi datorăm existența, să călcăm, cu pași șovăitori atunci când este vorba de apărarea și promovarea interesului național. Pe energiile constructive, pe urmele trudei și ale zbuciumului îndelungat al înaintașilor, noi avem datoria să păsim spre țeluri tot mai înalte. Pe acest drum nu trebuie să nesocotim tot ceea ce este al nostru, micșorându-i valoarea, schimbându-ne în bătaia vântului, întrucât consecvența și continuitatea sunt forțe motrice ale progresului economic și social.

Toate popoarele privindu-și viitorul și făurindu-și viitorul se bizuie, înainte de toate, pe propriile puteri. Patriotismul creator este acela care se susține prin manifestarea forțelor proprii și, totodată, cultivă valorile perene ale umanității. Avem datoria să ne cunoaștem locul pe care îl ocupăm în lume, să-l consolidăm, să ne mișcăm în direcțiile cele mai fertile ale civilizației, ale prosperității, valorificându-ne întregul nostru potențial creativ. Avem datoria să ne păstrăm nealterată identitatea națională, să păstrăm și să consolidăm punțile colaborării internaționale.

Pretutindeni, exponenții energiei naționale sunt scoși în relief, nu numai cu un adânc semn de pietate, ci și de prețuire, deoarece, numai pe terenul solid al pământului patriei, al rădăcinilor istoriei noastre pot să crească noi valori, generațiile actuale și viitoare având

datoria sacră de a duce mai departe opera înaintașilor contribuind astfel și la conturarea unui viitor mai bun al lumii în care trăim.

Cu aceste gânduri am scris cartea de față folosind drept sursă de inspirație colecția Buletinelor AGIR, documente din arhivă, precum și îndelungata activitate pe care am desfășurat-o în cadrul asociației.

Mihai Mihăiță

100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA AGIR

Ideea înființării asociației își are rădăcina în *Războiul de Întregire a Neamului* și în urmările lui. În gândurile inițiatorilor ei, trebuia să însemne una din formele multiple în care reacționează vitalitatea neamului nostru contra loviturilor sorții.

Războiul, la care toți inginerii – cu deosebite însărcinări – au luat parte activă, le-a dat mult de gândit asupra lipsurilor generale ale țării și a celor speciale profesiei lor. Iată cum descria această situație Mihail Manoilescu într-un articol publicat în primul *Buletin AGIR* din 1919:

Mihail Manoilescu

„Nepriceperea atribuțiilor, pe de o parte, încălcarea autorității și imixtiunile fără rost, pe de altă parte, apoi imperfecta coordonare a activității diferitelor administrații și, în fine, incompetența ridicată la principii de guvernământ, cu un cuvânt lipsă totală de organizare științifică în vederea celui mai bun randament național, au lovit puternic spiritul inginerilor“.

„Iată de ce în vremea noastră inginerul sau face o operă hibridă sau moare, adică ca inginer: devine biocrat, negustor sau, doamne

ferește, politician, dr părăsește funcția sa socială specifică de creator în domeniul material”, spunea în același articol Mihail Manoilescu.

Alături de decepția provocată de neaprecirea națională, inginerul suferea și de durerea specialistului, care vedea călcate în picioare principiile fundamentale în care era învățat să credă.

Era firesc, atunci, ca inginerii să fi regretat poate pentru prima dată puțina lor influență în conducerea treburilor generale ale țării și să se fi întrebat cu îngrijorare: oare mâine va fi același lucru? Îngrijorarea aceasta pentru binele general a dus la primele consfătuiri și primul gând al tuturor a fost unul dezinteresat.

Chiar situația materială a inginerului era amenințată. Antreprenorii erau loviți de stagnarea afacerilor, inginerii din serviciul statului așteptau ca urmările crizei de stat să se reverse întâi asupra lor. Se știe că în 1901 statul, în încurcătură, s-a debarasat întâi de elementele active și producătoare, păstrându-și cu grijă greoiul aparat birocratic, căruia avea multe motive să-i fie recunosător.

Astfel de îngrijorări de ordin general și profesional au „lucrat” în aceeași măsură ca să strângă rândurile inginerilor, să examineze de aproape noile condiții de viață. Așa, de pildă, la Bacău inginerii din Armata a II-a au constituit un cerc în care s-au dezbatut mai multe probleme cuprinse ulterior în obiectivele asociației. În urma apelului făcut prin ziare de inginerul Constantin Bușilă în vederea unei consfătuiri generale, inginerii de la Căile Ferate au ținut o serie de întruniri în care s-au discutat probleme privitoare la corpul tehnic, la mijloacele de ușurare a vieții ș.a. În asemenea condiții, nu este de mirare că prima consfătuire generală de la 27 mai 1918, din amfiteatrul de fizică al Universității din Iași, a fost deosebit de însuflețită. Inginerii abia demobilizați, mulți purtând uniforma militară, erau încă sub impresia celor văzute în armată, fiind animați

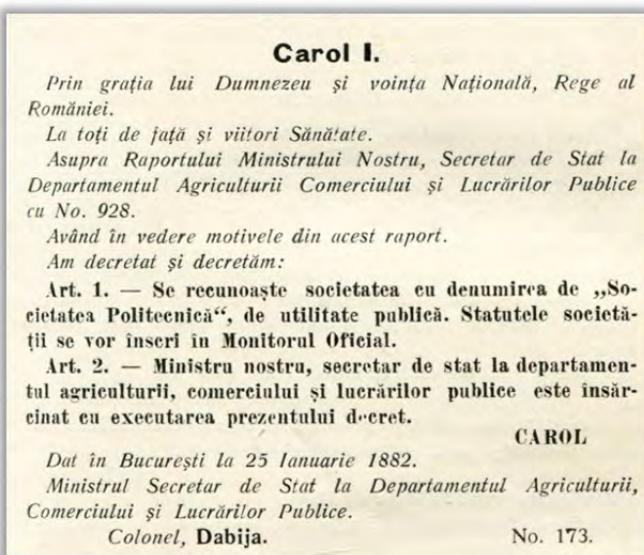
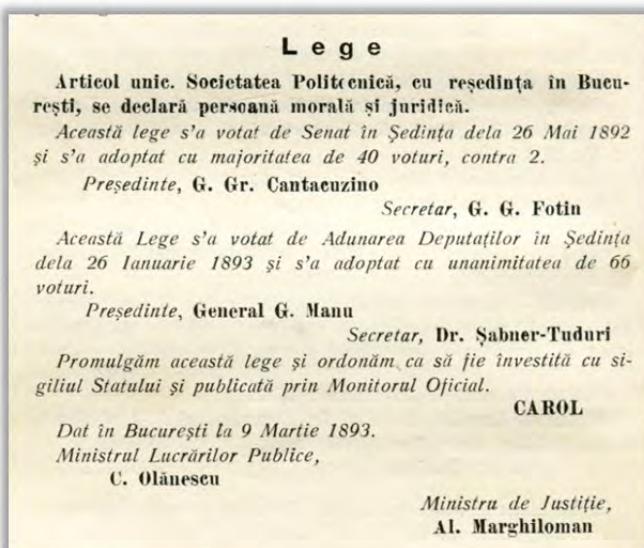
de dorința de a pune umărul la atâtea câte erau de îndreptat, visând la șantierele de lucru cărora mulți le duseseră dorul. Erau, în aer, tendințe vagi „neprecizate”, neimagineate dar vii spre o nouă organizare.

Dar, cu toată diversitatea ideilor, un lucru era recunoscut de toți, anume că nicio înfăptuire privind corpul ingeresc nu va putea lua ființă înainte de a solidariza pe toți ingerii într-o puternică organizație de acțiune, și de aceea s-a putut cădea de acord - la prima consfătuire din 27 mai - că trebuie creată această organizație, care n-a fost alta decât *Asociația Generală a Inginerilor din România* (AGIR).

Prima întrebare pe care și-au pus-o mulți a fost dacă *Societatea Politehnică* nu poate constitui un instrument „combativ”, cum îl cerea tinerimea inimoasă, care nu era deloc în minoritate. Din acest motiv, prima consfătuire a fost consacrată în întregime acestei idei. După dezbatere, argumente și contraargumente, tinerilor impetuosi li s-au alăturat și „vechile cadre” reprezentate prin ce aveau ele mai Tânăr și generos, și părerea dominantă a fost că pentru reprezentarea intereselor profesionale ale ingerilor este necesară o organizație exclusiv ingerescă, condusă într-un spirit mai animat, aceasta fiind în final convingerea tuturor.

Concluziile primei consfătuiri a ingerilor au fost consemnate într-un proces verbal publicat în broșură. Tot atunci s-a constituit o comisie care să scrie statutele organizației. În această ședință s-a început și studierea unor probleme care interesau ingerii, s-au format comisii (din cei prezenți), care urmau să facă studii și să prezinte concluzii asupra următoarelor probleme: înființarea unui sindicat cu capital ingeresc, pentru încurajarea antreprizelor tinerilor ingineri, care ar dori să lucreze pe cont propriu; înființarea unei cooperative și a unei case de credit pentru ingineri; reprezentarea corpului ingeresc în

Parlament; apărarea titlului de inginer, a inginerilor în serviciul statului, a inginerilor antreprenori, a inginerilor salariați din industrie și a inginerilor liber profesioniști; problema învățământului tehnic superior, mediu și inferior; constituirea unui organ tehnic pentru fixarea programului lucrărilor publice în România pe o durată lungă.

În a doua consfătuire a inginerilor, din 17 iunie, ținută tot în amfiteatrul de fizică al Universității din Iași, comisia statutelor a prezentat proiectul său și a început discutarea acestuia. Deși se pare că era în credința tuturor că nu statutele constituie valoarea și chezășia viabilității unei asociații și că dorul de muncă pentru binele întregii bresle își putea găsi locul în orice cadru format de articole și aliniate, s-au purtat multe discuții, ceea ce l-a făcut pe Mihail Manoilescu să spună „pentru a nu dezminți vorba, care nu e încă proverb, poate să devină – că românul e născut... avocat“.

În această consfătuire s-au citit și câteva rapoarte privind învățământul tehnic mediu, reprezentarea în Parlament și cel referitor la sindicat.

Consfătuirea din 17 iunie s-a încheiat cu hotărârea de a se face apel la toți inginerii neparticipanți pentru înscrierea în asociație.

Adeziunile au sosit destul de multe față de lipsa de legături cu țara încă ocupată, și la 12 august 1918 s-a putut deschide la Iași Adunarea generală de constituire a asociației.

Palatul Universității din Iași – Corpul A

Sprijiniți de adeziunea atâtor participanți și dornici să înceapă mai repede activitatea efectivă, cei prezenți au fost - de data aceasta - mai expeditivi și votarea integrală a statutelor și a regulamentului „s-a făcut cu o iuțeală demnă de cele mai disciplinate majorități parlamentare” (afirmația aparține unui participant la adunare).

„Și astfel în ziua de 12 august ora 11, Tânărul bastiment purtând promițătorul nume de Asociația Generală a Inginerilor din România (AGIR) a fost lansat în mijlocul însuflarei acelora care își promiteau fiecare în gând să-l animeze cu energia lor, vijolioasa învârtire a elicelor”, spunea același Mihail Manoilescu.

Constituirea asociației a fost urmată de alegerea primilor nouă membri în Consiliul de administrație. Adunarea a regretat lipsa multor figuri importante de la Iași ce nu au putut fi alese, fiind absente, dar s-a promis să-și completeze opera cu alegerea celorlalți membri prevăzuți în statute.

Primii nouă membri ai Consiliului de Administrație au fost aleși:

1. Gheorghe Balș, 2. Constantin Bușilă,
3. Tiberiu Eremia, 4. Alex Periețeanu, 5. Ion Tzintzu,
6. Alex Bărbăcioru, 7. Șerban Ghica,
8. Mihai P. Florescu, 9. Mihail Manoilescu.

La prima ședință a Comitetului de administrație din 20 august 1918, Gh. Balș a fost ales președinte în unanimitate, ca vice-președinți au fost aleși C-tin. Bușilă și Tiberiu Eremia, casier a fost ales Ion Tzintzu și ca secretari Șerban Ghica, Mihail Florescu și Mihail

Gheorghe Balș

Manoilescu, acesta din urmă fiind rugat să îndeplinească în mod onorific și funcția de secretar general al AGIR.

La Adunarea generală extraordinară din 30 septembrie 1918 s-au ales ca cenzori inginerii: Marcel Djuvara, Dimitrie Leonida și Gh. Ignat,

Dimitrie Leonida

iar ca supleanți I. Hălăceanu, Edgard Mendl și Gh. Pomponiu. La aceeași dată, membrii AGIR trebuiau să constituie și secțiile, dar nu s-a întrunit un număr suficient de membri decât la Secția I a inginerilor din serviciile publice, alegându-se un comitet de conducere format din inginerii: Elie Radu, C. Bălteanu, St. Ciocâlteu, Cristea Niculescu, Ion S. Gheorghiu, I. Vardala, C. Opran, Gh. Ignat și

I. Atanasescu, iar ca membri delegați în Consiliul de administrație pe: Tancred Constantinescu, Corneliu Bălteanu, Cristea Niculescu și Elie Radu, care a fost ales președintele Secției I.

Asociația Generală a Inginerilor din România s-a constituit ca o organizație cu caracter pur profesional, destinată a strânge pe toți inginerii din țară, oricare le-ar fi specialitatea, cu scopul de a se ocupa de prestigiul moral și de interesele materiale ale corpului, în concordanță cu interesele generale ale țării.

AGIR, ca asociație cu caracter pur profesional, a îmbrățișat toate problemele interesând corpul ingineresc din țară, fără însă a urmări teme cu caracter științific și tehnic, care vor urma să formeze mai departe scopurile *Societății Politehnice* sau ale altor societăți

Elie Radu

Constantin Bușilă

științifice și tehnice. „Noua noastră asociațiune nu trebuie să fie considerată în opoziție sau în contradicție cu scopurile altor societăți la care noi inginerii va trebui să colaborăm pentru o cât mai solidă ridicare și aşezare a tehnicii românești. Activitatea pur profesională ce va trebui să ducem sub acoperișul Asociației Generale a Inginerilor din România va face să ne întărim corpul inginерес care să poată fi de un cât mai mare folos în opera de refacere a României de mâine, iar societățile noastre tehnice și științifice să se strângă pentru progresele tehnicii științifice inginerești”, spunea Constantin Bușilă.

Scopurile AGIR sunt specificate în art. 4 al statutelor, sunt în număr de 14 și pot fi grupate în următoarele categorii:

- *Rolul tehnic, economic pentru interesul general al țării, pentru ca inginerii să aducă cea mai folositoare contribuție la opera de aşezare științifică și națională a țării în dezvoltarea ei economică;*
- *Susținerea intereselor morale și materiale ale clasei inginerești;*
- *Rolul social pentru ridicarea cât mai mult a claselor producătoare, în legătură cu tehnica inginerească, pentru o cât mai bună aşezare a celor factori de producție, bazată pe ridicarea nivelului cultural și îmbunătățirea stării sociale, așa ca fiecare să dea maximum de productivitate în opera generală ce se va duce pentru ridicarea țărei și a poporului românesc.*

Pentru realizarea scopurilor enumerate, AGIR dispunea de 13 mijloace de acțiune prevăzute în art. 5 al statutelor. Dintre acestea amintim pe scurt:

- *Comisia pentru studierea diferitelor probleme ale AGIR, stabilirea punctelor de vedere, urmărirea și realizarea lor;*

- Organizarea sau încurajarea înființării de birouri de studii economice și tehnice care să urmărească și dezvoltarea diferitelor chestiuni în legătură cu opera de refacere economică și socială și așezarea țării pe baze naționale;
- Înființarea unui oficiu de plasare cu sucursale lângă cercurile regionale, care să țină evidența inginerilor disponibili și situațiunilor vacante în diferitele ramuri de activitate și care să servească de intermediar între cerințele de ingineri;
- Înființarea unui birou de informații pentru a procura inginerilor interesați date tehnice, statistice, economice și sociale relative la o anumită ramură pentru dezvoltarea inițiativei private;
- Intervenții pe lângă organele publice în probleme urmărite de asociație;
- Crearea de camere arbitrale pentru tranșarea diferendelor profesionale și înființarea de comisii speciale pentru examinarea acțiunilor necolegiale ale inginerilor;
- Înființarea de oficii speciale pentru aplicarea legilor și reglementelor ce privesc aplicarea, exercitarea profesiei de inginer precum și a celor cu privire la activitatea economică și socială a țării în legătură cu tehnica;
- Înființarea, patronarea sau încurajarea diferitelor școli profesionale pentru ridicarea nivelului cultural al claselor producătoare de orice grad în legătură cu tehnica;
- Crearea unei edituri tehnice de popularizare pentru diferite specialități producătoare: organizarea de cursuri libere, de conferințe și în general de orice mijloace pentru ridicarea nivelului cultural general și profesional, înființarea, patronarea sau încurajarea bibliotecilor pentru clasele profesionale;
- Publicarea unui buletin al asociației în care să se expună lucrările asociației și să se discute problemele profesionale;
- Publicarea și răspândirea ideilor adoptate de asociație, congrese anuale pentru dezbaterea și expunerea problemelor cu caracter general

pentru propășirea țării, precum și a chestiunilor interesând profesiunea de inginer.

Prin aceste mijloace de acțiune se urmărea ca tot ce se face în țară să se facă în conformitate cu interesul general și normal pe baza studiilor oamenilor de specialitate: „Conducătorii țărei ce se perindează în capul afacerilor Statului vor trebui să țină seama de studiile specialiștilor, să nu mai lucreze, în numele țării, după alte considerații decât ale interesului general și să se bazeze pe studii serioase, care să evite greșeli, cum aşa de multe se găsesc în trecut”, spunea Constantin Bușilă, care, în continuare, dezvolta această afirmație: „Interesul general al țărei este acel ce trebuie avut în vedere de orice acțiune și de aceea și acțiunea noastră profesională trebuie să fie dirijată pe această bază. În timpurile prin care trecem, mai mult ca în trecut, țara trebuie să fie așezată pe baze solide, pentru că în eventualități viitoare să nu se mai producă sguduiri ca acele prin care am trecut și trecem. În toate ramurile de activitate este nevoie refacerei țărei pe baze de studii serioase, făcute pe baze reale și de specialiști în materie; iar nu pe capricii și considerații în afară de interesul general. Multe înjghebări rele se întâlnesc în trecutul țărei noastre și dacă uneori s-au făcut din lipsa unui concurs luminat al specialiștilor, apoi în cele mai multe cazuri asemenei greșeli s-au făcut din neînținerea în seamă a părerilor ce ar fi putut fi obținute de la specialiști. Lecțiile trecutului să ne servească pentru viitor, și deși până acum nu se poate constata o asemenea îndreptare, totuși trebuie să avem speranțe și datori suntem a lupta, că tot ce se va face în această țară să se facă în conformitate cu interesul general numai și pe baza studiilor oamenilor de specialitate”. Și, mai departe, Constantin Bușilă spunea: „La

această îndrumare și la această operă de refacere, specialiștii de fiecare categorie trebuie să se solidarizeze, să pună pe studii serioase, pentru a pune la dispoziție celor chemați și să conduce destinele statului, materialul care să-i impiedice pe acești urmări de a greși, cum așa de multe ori au greșit. Solidarizarea profesioniștilor și seriozitatea studiilor ce ar face, va impune conducătorilor țărei, și pentru interesele lor proprii sau ale unei anumite clientele politice, sau chiar de altă natură.

Inginerii au un mare rol din acest punct de vedere. Rolul lor nu este numai de a executa lucrări hotărâte prin votul unor parlamente; ei trebuie să lumineze chestiunile tehnice în legătură cu îndrumarea economică a țării și să contribuie pentru a se ajunge la cele mai bune soluții în această direcție.

Programele mari de lucrări publice trebuie făcute pe baze reale, în conformitate cu interesele naționale și economice, iar nu după interesele locale și influențe de persoane; aceste programe trebuie să prevadă un ansamblu, iar nu cârpeli, care cele mai de multe ori se lovesc unele cu altele. În întocmirea acestor programe, rolul inginerilor este mare și studiile lor serioase pot îndruma chestiunea pentru o soluție conformă cu interesele țării. Tot așa în toate ramurile de activitate economică a țării în care tehnica joacă un rol, inginerii trebuie să pună bazele de adaptare în refacerea viitoare.

Pentru aceste momente acțiunile de solidarizare a profesioniștilor de diferite categorii, vor trebui să producă schimbarea în concepție de conducere și de așezare rațională a așezămintelor statului. Opera viitorului să nu mai iească din colaborarea necompetenților și să nu mai fie așezată pe interese individuale și după întâmplare; pentru

aceasta organizările profesionale să se impună, pentru a fi consultate și ținute în seamă, în cadrul specialității și activității lor.

De aceia și noi inginerii, în solidarizarea ce facem în noua AGIR, urmărим în primul rând colaborarea tehnică în opera de refacere economică și socială a țării. Concursul ce asociația îl va da statului prin studiile ce ar face, sau prin avizele ce i s-ar cere, va contribui la o mai bună așezare a instrucțiunilor ce sunt bazate pe tehnică.

În această operă mare ce ne este rezervată în viitor, inginerii trebuie a se strânge la un loc, a se solidariza și a colabora în interesul general al țărei. Solidarizarea și asigurarea intereselor morale și materiale ale clasei ingineresci, să se facă sub acoperișul Asociației Generale a Inginerilor din România care să devie cu adevărat asociația profesională a tuturor inginerilor din țară, oricare le-ar fi specialitatea sau ocupațiunea.

Din cauza situațiunei în care se găsește încă țara noastră, avem azi multe greutăți pentru a ne pune pe lucru util; să ne pregătim însă și să aşteptăm cu încredere marea zi ce se arată la orizont, când câmpuri noi de activitate se vor deschide pentru munca în folosul propășirii țării și a întregului neam românesc“.

Pornindu-se de la ideea ca asociația să se poată afirma într-un mod comparabil cu demnitatea corpului pe care îl reprezintă, s-a considerat că era necesar ca ea să fie recunoscută drept persoană morală și juridică și grație sprijinului ministrului Anghel Saligny s-a putut obține această recunoaștere prin Decretul Lege din 21 decembrie 1918.

Una dintre ideile principale ale promotorilor AGIR, în vederea sporirii capacității de producție a inginerilor pe domeniul economic,

a fost înființarea Societății *Creditul Tehnic*, al cărei fond la sfârșitul anului 1918 era de 10 milioane lei.

Prin ianuarie – februarie 1919, odată cu reîntoarcerea la București, condițiile materiale au permis să apară primul număr din Buletinul AGIR, cu un editorial în care se scria: „În cadrul scopurilor urmărite de către *Asociația Generală a Inginerilor din România*, începem publicarea prezentei reviste, care va fi organul oficial al intereselor societății profesionale ingineresci. Coloanele Buletinului AGIR sunt la dispoziția inginerilor pentru dezbatările chestiunilor profesionale care să ne îndrumzeze pe calea propășirii, la care cu toții trebuie azi să lucrăm, pentru binele țării și poporului din România Mare“.

Titlurile unor articole publicate în Buletinul din anul 1919 sunt la rândul lor semnificative. Pe lângă articolul privind înființarea AGIR, s-au abordat teme precum: *rolul firesc al inginerilor în politica generală a statului* (M. Manoilescu); *rolul*

social al inginerilor (Arapu Ion); *Legea corpului tehnic și chestiunea titlului de inginer*, *Reorganizarea învățământului tehnic superior* (C-tin. Bușilă); *locuințe ieftine*, *teoria mecanică a ieftinirii traiului* (C. Sfîntescu); *starea actuală a problemei Dunărene din punct de vedere tehnic* (Stoica V. Victor);

învățământul tehnic – școala tehnică industrială (Ştefănescu I. Radu); importanța științelor economice în învățământul tehnic superior (Moisescu C.); memorialul asupra relațiilor noastre economice cu Statele Unite în special din punct de vedere al refacerii (Niculescu Cristea); memoriu asupra industriei din România Transcarpatică (Arapu Ion și M. Cioc); rolul și importanța serviciului de ateliere, Campania contra Căilor Ferate (C. Budeanu); evoluția corpului inginerilor silvici, Necesitatea înființării oficiilor silvice în județe și orașe. Necesitatea întreținerii și amenajării drumurilor, șoselei, căi ferate înguste, potecilor create cu prilejul războiului în zona munților (Florescu P. Mihail); Memoriu pentru modificarea cap. II-V din Legea Drumurilor din 1908 (Gabriel Aurel). De asemenea, s-au publicat articole referitoare la formarea inginerilor în străinătate, recenzii de cărți și studii importante, luări de atitudine în diferite probleme majore pentru țară și informații, comunicate, dări de seamă, hotărâri ale asociației.

Iată, deci, un exemplu a ceea ce înseamnă *Buletinul Asociației* de la primul număr din 1919 și care s-a dezvoltat continuu până la ultimul număr, apărut în 1946, ca exemplu de publicație specifică activității unei asociații cu preocupări complexe și responsabile pentru profesie și țară.

Urmărindu-se extinderea legăturilor cu inginerii din România Mare, s-au contactat *Reuniunea Tehnicienilor Români* cu sediul la Sibiu și *Asociația Inginerilor și Arhitecților Academici Români* din Bucovina, în scopul de a strânge relațiile cu lumea tehnică din toată țara. Ședința festivă a *Reuniunii Tehnicienilor* din Ardeal și *Asociația Generală a Inginerilor din România* a avut loc duminică, 21 septembrie 1919, ora 4 p.m., în *Palatul Asociației pentru Cultură și Literatura Românilor* din Sibiu, într-un entuziasm greu de descris.

Preoccupați de răspunderea și de menirea lor privind dezvoltarea economică a țării, în zilele de 20 – 30 septembrie 1919 participanții au făcut o excursie de studii în Transilvania și Banat cu scopul de a se informa, în linii generale, asupra dezvoltării tehnice industriale și asupra mijloacelor existente pentru valorificarea legăturilor și

integrarea lor în serviciul întregii țări. Fără a fi un studiu amănunțit privind activitățile viitoare, memoriul întocmit cu această ocazie se încheia cu un program de acțiune în vederea găsirii unor remedii imediate bazate, pe demersurile comune ale inginerilor din Vechiul Regat cu cei din ținuturile eliberate.

Asemenea activități se vor realiza și în Basarabia și Bucovina, în special cu ocazia congreselor anuale la care mă voi referi în continuare.

Numărul membrilor asociației a crescut considerabil, de la 267 la 12 august la 408 în ianuarie 1919.

Acste informații, alături de alte realizări importante, sunt cuprinse în Darea de seamă a membrilor asociației în intervalul 12 august 1918 – 31 decembrie 1918.

Congresele AGIR s-au ținut anual: la Iași în 1921, apoi la Timișoara, București, Cluj, Chișinău, Cernăuți, Oradea, Constanța, Arad, Craiova și Brașov. Ulterior, din 1931, intervalul s-a majorat la doi ani, începând cu Galați, Iași, București și.a.m.d.

Secțiunile congreselor au avut drept cadru: transporturile, energia, lucrările publice, învățământ tehnic, mărirea producției industriale, mine și metalurgie, muncă națională și chestiuni social-profesionale. Din lucrările congreselor s-au inspirat factorii politici pentru a promova legi și realizări durabile.

Primul congres al inginerilor din toate colțurile României integrate s-a ținut la Iași în 1921, la începutul lunii octombrie.

Încă din 1913, câțiva ingineri din Iași au luat inițiativa și au întocmit un program pentru un prim congres ce urma să se țină în toamna acelui an la Iași. Ideea a fost primită cu entuziasm de inginerii din Vechiul Regat și îmbrățișată de *Societatea Politehnică*, dar nu a putut fi realizată din cauza acțiunii militare pe care România a fost nevoită să o exercite în Balcani.

Anunțat (și începută organizarea) pentru anul 1914, congresul a fost amânat pentru vremuri mai liniștite, mai ales că se declanșase Primul Război Mondial.

A fost dat ca primul congres să se țină în octombrie 1921 la Iași, într-o stare de spirit mai înălțătoare datorită satisfacției ce o avea „neamul românesc prin realizarea idealului național dorit de atâtă vreme”.

Acest congres s-a organizat prin grija AGIR, marcându-se astfel începutul manifestărilor prin care inginerii își promovau soluțiile în problemele importante ale reconstrucției și dezvoltării economice a țării.

Congresul s-a întrunit la Iași, orașul culturii românești, ca un omagiu pentru ceea ce a făcut, pentru ceea ce a reprezentat în anii de luptă și suferință în vederea împlinirii speranțelor unui întreg popor.

Au fost mulți participanți, s-au pus și s-au discutat probleme foarte importante pentru viitorul societății românești de după războiul de reîntregire; dezbatările s-au desfășurat cu multă obiectivitate și a avut un frumos succes. S-au discutat toate problemele de ordin general, economic, care erau în legătură cu activitatea inginerească, la rezolvarea cărora această comunitate profesională era în măsură și datoare să contribuie, prin pregătirea și prin rolul ce îl impunea o meserie eminentemente constructivă.

Astfel, s-a discutat problema transporturilor de toate categoriile, de rezolvarea căreia depindea, în prima linie, refacerea și dezvoltarea bogățiilor noastre; s-a atacat problema izvoarelor de energie, între altele a energiei căderilor de apă, pentru electrificarea căilor ferate și pentru industrie, o problemă relativ nouă dar de interes major, viitorul economic constituind o nouă fază pentru cucerirea treptată a puterilor naturii de către geniul omului; s-a discutat despre diferite metode de învățământ tehnic, diferite sisteme de proiectare și execuție și, mai cu seamă, probleme de control și sistematizare a lucrărilor publice; s-a atacat și problema reglării cursurilor râurilor noastre în vederea navigabilității, a irigațiilor, a protecției malurilor și problema lucrărilor edilitare.

La acest congres s-a atins și tema de mare actualitate a secolului, relația dintre capitalist și muncitor. Prin structura pe care o are inginerul, prin legăturile sale cu ceilalți, prin meseria pe care o practică contribuie la stabilirea bazelor pentru conlucrarea lor armonioasă.

În toate aceste probleme, dreptul și chiar datoria inginerilor de a-și spune cuvântul nu puteau fi tăgăduite; mai mult, ei erau cei dintâi care aveau un cuvânt de spus.

Problema transporturilor viza căile ferate, șoselele și drumurile, transporturile pe apă și cele aeronautice, în rezolvarea căreia România

nu trebuia să rămână în urmă. Cel mai mult s-a discutat despre căile ferate, respectiv construirea de linii noi, refacerea și exploatarea celor existente, readucerea materialului rulant în stare de funcționare și alegerea celor mai bune sisteme de exploatare, plecându-se de la ideea că, în principiu, exploatarea căilor ferate trebuia să se facă în condițiile reducerii pe cât posibil a inconvenientelor inerente administrațiilor de stat. Primul din aceste inconveniente și cel mai grav era amestecul politicii de partid care determina lipsă de continuitate, hotărâri și intervenții lăturalnice, crearea de sinecuri etc., precum și personal insuficient de pregătit, deficit de autoritate și disciplină, situație care nu avea, la bază, interesul general. Un alt inconvenient al administrațiilor de stat era tendința de centralizare, care sporea rigiditatea unui mecanism deja rigid și greoi, nepotrivit cu caracterul de întreprindere comercială și industrială.

În final, s-au votat moțiuni ca rezultat al discuțiilor referitoare la fiecare categorie de probleme: transporturi, energie, lucrări publice, învățământ tehnic, industria și legislația muncii.

Cei 211 ingineri veniți la Iași din toate unghiuurile țării au pus bazele unui program de interes general care trebuia să fie îndeplinit pentru ca inginerii să-și aducă partea de contribuție la opera de înălțare a României unite.

Congresul de la Iași a avut un caracter cu totul deosebit față de celelalte reuniuni de acest fel. Urmându-se această cale, dezbatările viitoarelor congrese au avut contribuții de seamă la creșterea rolului inginerilor și dezvoltarea economică a țării.

Al doilea Congres, de la Timișoara, în 1922, precum de la Iași, nu s-a ocupat de revendicări profesionale. Încadrându-se pe linia principală, generală, vastă, continuată de Congresul de la Iași, cel de la Timișoara s-a desfășurat în opt secțiuni: transporturi, lucrări publice, energie,

mărirea producției industriale, minierit, silvicultură, învățământul tehnic, probleme sociale.

Dacă la Iași, în ce privește transporturile și lucrările publice, Congresul a cerut cu tărie ca statul să introducă o largă și reală autonomie în administrația căilor de comunicație, Congresul de la Timișoara a păsit mai stăruitor în acest sens.

Problema energiei a fost studiată la Congresul de la Iași, care a cerut ca AGIR să aducă la cunoștința Guvernului următoarele deziderate: crucearea combustibilului și, mai ales, a petrolului, cerință care a fost însușită și, deja, se aplica la Ministerul Industriei; construirea de supercentrale pe regiuni; utilizarea intensivă a căderilor de apă; stabilirea unei legislații cu privire la producerea și distribuția energiei. La Timișoara s-a subliniat că legislație trebuie să evite soluționarea problemelor energiei care ar da satisfacție intereselor mai puțin generale și neromânești.

Problema creșterii producției industriale a fost etapizată pe termen lung în chip fericit la Iași, unde s-a prevăzut și necesitatea unei politici de stat a fierului. În zona românească a fierului, s-a stabilit că inginerii și alți specialiști trebuie să acționeze pentru ca această industrie să ia o mare amploare.

Problemele miniere și silvice n-au fost cercetate la Iași, ele s-au cercetat la Timișoara.

La Iași, referitor la problemele sociale, congresul a analizat și insistat ca munca să fie la loc de cinste. La Timișoara s-a urmărit ca acest țel înalt să fie cât mai mult pus în valoare și așezat pe baze sănătoase.

Problema învățământului tehnic s-a bucurat la Congresul de la Iași de atenția necesară, insistându-se asupra creării școlilor tehnice medii;

la Timișoara s-a discutat în amănunt această problemă importantă. Pentru a ne forma o imagine despre amploarea și importanța acestor congrese, voi consacra un spațiu mai amplu Congresului din 1925 de la Chișinău.

Așa cum am mai spus, chiar de la început, inginerii din toate provinciile țării au aderat la asociație în număr mare, în special inginerii din Basarabia și Bucovina, care au aderat aproape în totalitate.

În anul 1925, 10% din numărul membrilor AGIR erau din Basarabia și Bucovina. Ei își desfășurau activitatea în sectoarele de construcții, drumuri și poduri, căi ferate, silvicultură, uzine electrice, administrație sau erau ingineri privați. Datorită aderării masive, de la înființare, a inginerilor din Basarabia și Bucovina, numărul lor a rămas în continuare aproape constant, deși totalul membrilor AGIR, până în preajma anului 1940, s-a triplat.

În primii ani de activitate, președintele Filialei AGIR din Chișinău era ing. I. Granitchi, iar la Cernăuți erau inginerii Ion Mihalache și Traian Procopiu.

Printre inginerii membri AGIR din Basarabia, în anul 1925, era și Nicolae Profiri, cel care în 1949 a devenit președintele *Asociației Științifice a Tehnicienilor* (AST), înființată prin unirea AGIR cu *Societatea Politehnică*.

Nicolae Profiri

Congresul din 1925 a avut loc la Chișinău, cele din 1923 și 1926 la Cernăuți. Desfășurarea congresului în 1925 la Chișinău avea importanță nu numai pentru expunerea și dezbaterea problemelor tehnice, economice și sociale ce interesau întreaga țară, ci și prin luarea în considerare a

nevoilor locale din toate domeniile ingineriei și pentru cunoașterea mai bună a inginerilor între ei. Din comitetul de onoare al congresului făceau parte primul-ministrul, Ion I. C. Brătianu, alți miniștri și foști miniștri (dintre care Pantelimon Halippa), alte personalități din toate domeniile din țară, inclusiv din Basarabia.

Congresul și-a desfășurat lucrările între 13 și 20 septembrie. În după-amiaza zilei de duminică, 13 septembrie, la ora 16.00, în *Sala Eparhială*, aceeași sală în care adunarea moldovenilor a hotărât în 1918 unirea cu patria-mamă, a avut loc deschiderea congresului, în prezența ministrilor Traian Moșoiu, Ion Inculeț, Pantelimon Halippa, a membrilor comitetului de onoare al congresului, a reprezentanților autorităților civile și militare, a elitei intelectuale din oraș.

Ion I. C. Brătianu

Ion Inculeț

Pantelimon Halippa

Traian Moșoiu

Într-o atmosferă sărbătoarească, dominată de entuziasm, înainte de începerea lucrărilor, președintele AGIR, Grigore C. Strătilescu, a propus ca președinți de onoare ai congresului pe Traian Moșoiu, ministrul Lucrărilor Publice, și pe Ion Inculeț, ministru pentru Basarabia, iar ca vicepreședinți pe generalul Rădeanu și pe Pantelimon Halippa, unul dintre cei care au avut cele mai mari contribuții la unirea Basarabiei cu țara. Președintele congresului a fost Gh. Buciuscan, președintele Filialei AGIR din Basarabia.

În zilele a doua și a treia s-au dezbatut, pe secțiuni, probleme din domeniul transporturilor, al lucrărilor publice, industriei, energiei, pădurilor, învățământului tehnic, organizării științifice și din domeniul social.

Programul congresului includea și cele mai importante probleme tehnico-economice ce interesau Moldova dintre Prut și Nistru. În primul rând, se analizau circulația și transporturile.

La congres s-a prezentat Programul construcției șoseelor principale din Basarabia, raportor fiind ing. șef Ion Demetrescu, subdirector general de poduri și șosele, și s-a subliniat necesitatea intensificării campaniei de construcție a șoseelor, pentru care s-au pus la dispoziție

fondurile coresunzătoare. Acest program prevedea realizarea șoseelor de mare circulație, în lungime de 2000 km, ce urmau să se execute în cinci ani și costau un miliard de lei (sumă deosebit de mare pentru acele timpuri) și șosele de circulație mai redusă (cele secundare), în lungime de 16 000 km, ce urmau a fi construite prin finanțare de către autoritățile județene și comunale, pe măsura nevoilor și posibilităților.

Programul era însotit de o hartă amănunțită a șoseelor în execuție și în proiectare. Se știe că pentru dezvoltarea economică, alături de progresul științelor tehnice, era necesară asigurarea circulației bunurilor, pentru asigurarea unei normale conviețuirii sociale, elemente principale ale civilizației. Acest efort considerabil ce-l făcea poporul român era menit să scoată Basarabia din starea de inferioritate economică și să o aducă la nivelul întregii țări.

Congresul s-a încheiat cu o excursie de patru zile la Cetatea Albă, Saba și Bugoz din Regiunea Vâlcov, pădurea Letea și Sulina.

Astăzi, în Republica Moldova s-a înființat *Asociația Generală a Inginerilor Moldoveni*, cu care AGIR colaborează și cu care dorim să dezvoltăm activități comune, în interesul neamului românesc.

Nu uităm niciodată spusele marelui Eminescu: „Dacă o generație poate avea un merit, este acela de a fi un credincios agent al istoriei, de a purta sarcinile impuse cu necesitate de locul pe care îl ocupă în înlănuirea timpilor”.

Tot în această perioadă de început s-a acționat “în vederea concentrării învățământului tehnic superior în politehnici, acțiune care ar fi dus mai repede la rezultatul dorit dacă, în desfășurarea ei, s-ar fi găsit mai multă înțelegere la factorii în drept ca și la părțile în conflict”.

În anul 1934 s-a manifestat un interes profesional crescând al unor asociații de specialitate, care solicitau promovarea intereselor prin AGIR. Astfel, lua naștere „un curent nou în gândire și concepție, venit

odată cu vigurosul isvor de viață al tineretului“ și se renunță la „metode de acțiune perimate și ineficace ale trecutului“.

Legea colegiului inginerilor este condiționată de elaborarea legii concentrării învățământului tehnic superior: “Se începe a se vedea că nu cu inginerii universitari dincolo de baricadă se poate câștiga lupta, ci din contră, cu forțele lor unite cu ale AGIR-ului“. Ca urmare, rândurile AGIR s-au întregit prin intrarea în asociație a inginerilor agronomi și a inginerilor universitari. În 1940, numărul membrilor AGIR depășea 3400.

Încă din 1923 s-a avut în vedere o eventuală fuziune a *Societății Politehnice* cu AGIR, dar nu s-a putut ajunge la o înțelegere. S-a luat inițiativa construirii unui local propriu, inițiativă rămasă în stadiu de deziderat până în 1936, când a început construcția Casei AGIR din str. Romană nr. 8 (azi Bd. Dacia nr. 26). Finalizată în 1940, după ani de infinite greutăți și străduințe, inginerii români s-au văzut cu încă un gând împlinit.

În 1921 s-a elaborat un proiect de lege pentru apărarea titlului de inginer și exercitarea profesiunii de inginer, „în funcție de interesele superioare ale țării, reușind să se emancipeze și să fie liberă pe propriile sale mișcări, în afară de orice indoctrinare politică“, legiferarea fiind însă obținută abia după aproape două decenii de insistență, la 10 august 1938, și datorită condițiilor neprielnice nici nu s-a pus în practică.

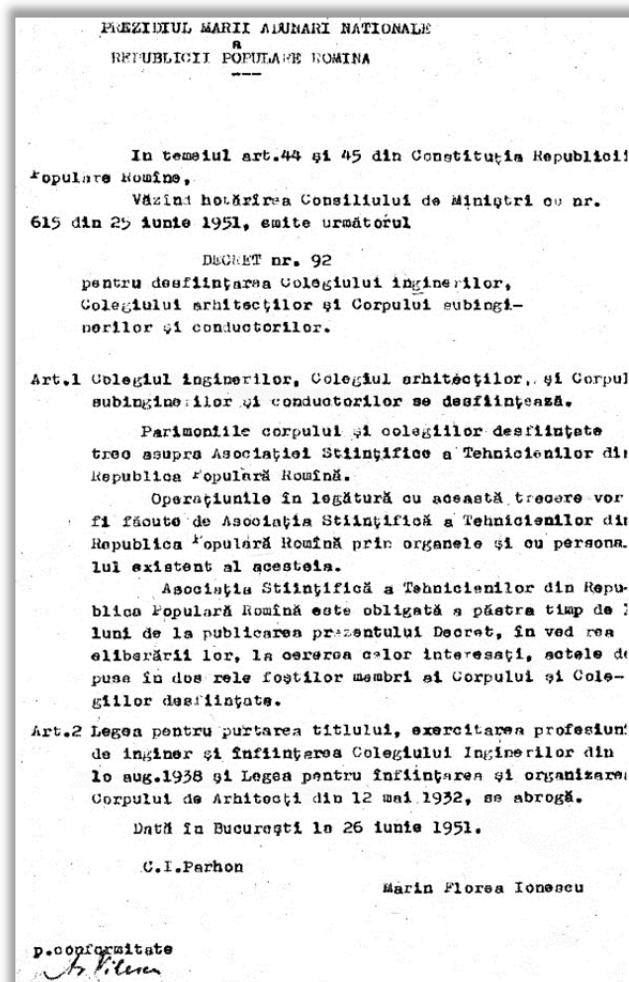
Până în 1947, AGIR și-a adus contribuția competentă la proiectele de legi cu caracter tehnico-economic, cum au fost: legea drumurilor, legea regimurilor apelor, legea minelor, legea pentru comercializarea și controlul întreprinderilor statului etc.

În procesul verbal nr. 12 al ședinței Biroului Politic al Comitetului Central al Partidul Muncitoresc Român din 11 octombrie 1948 se menționează Hotărârea privind desființarea AGIR.

Iată ce s-a consemnat:

Tov. Gheorghiu: supune apoi problema AGIR-ului, care a pregătit un plan de conferințe fără să informeze partidul. Arată că de această organizație ne-am ocupat în prima etapă, dar că în împrejurările noi create, ea nu-și mai are rostul.

Secretariatul este de părere să supună Biroului Politic o propunere concretă pentru lichidarea Asociației și încadrarea inginerilor pe linie sindicală. De asemenea, dacă va fi necesar, un organ de îndrumare științifică va supune propunerea Biroului Politic.

Tov. Miron Constantinescu: arată, privitor la casa de Pensii a AGIR-ului că există mai multe categorii de salariați, care nu sunt integrați în Asigurările Sociale: profesori, magistrați etc. și că problema trebuie rezolvată prin integrarea tuturor salariaților în Asigurările Sociale.

Biroul Politic: aproba propunerile Secretariatului în problema AGIR.

AGIR a funcționat în paralel cu Societatea Politehnică până în anul 1949, când, prin fuzionarea lor, a luat ființă Asociația Științifică a Tehnicienilor – AST, care la primul ei congres, în 1951, a devenit Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor – ASIT.

Prin statut se declară persoană juridică fără scop lucrativ. Prin Decretul nr. 92 din 26 iunie 1951 Colegiului inginerilor se desființează odată cu Colegiului arhitecților și Corpului subinginerilor și constructorilor. În anii următori, cu ASIT au fuzionat Societatea Științelor Agricole, precum și Asociația Subinginerilor și Conducătorilor de Lucrări. Ca membri erau primiți ingineri și tehnicieni, inventatori și inovatori, precum și alte persoane (matematicieni, fizicieni, chimici de exemplu) care manifestau interes pentru tehnică. Corespunzător împărțirii administrative, funcționau filiale ASIT în toate regiunile și subfiliale, în raioane și orașe.

Remus Răduleț

În activitatea de pregătire profesională, ASIT publică reviste tehnice împreună cu ministerele. Realizarea cea mai valoroasă a fost *Lexiconul tehnic român*, în 19 volume, redactat sub coordonarea acad. Remus Răduleț. De asemenea, a tradus și editat

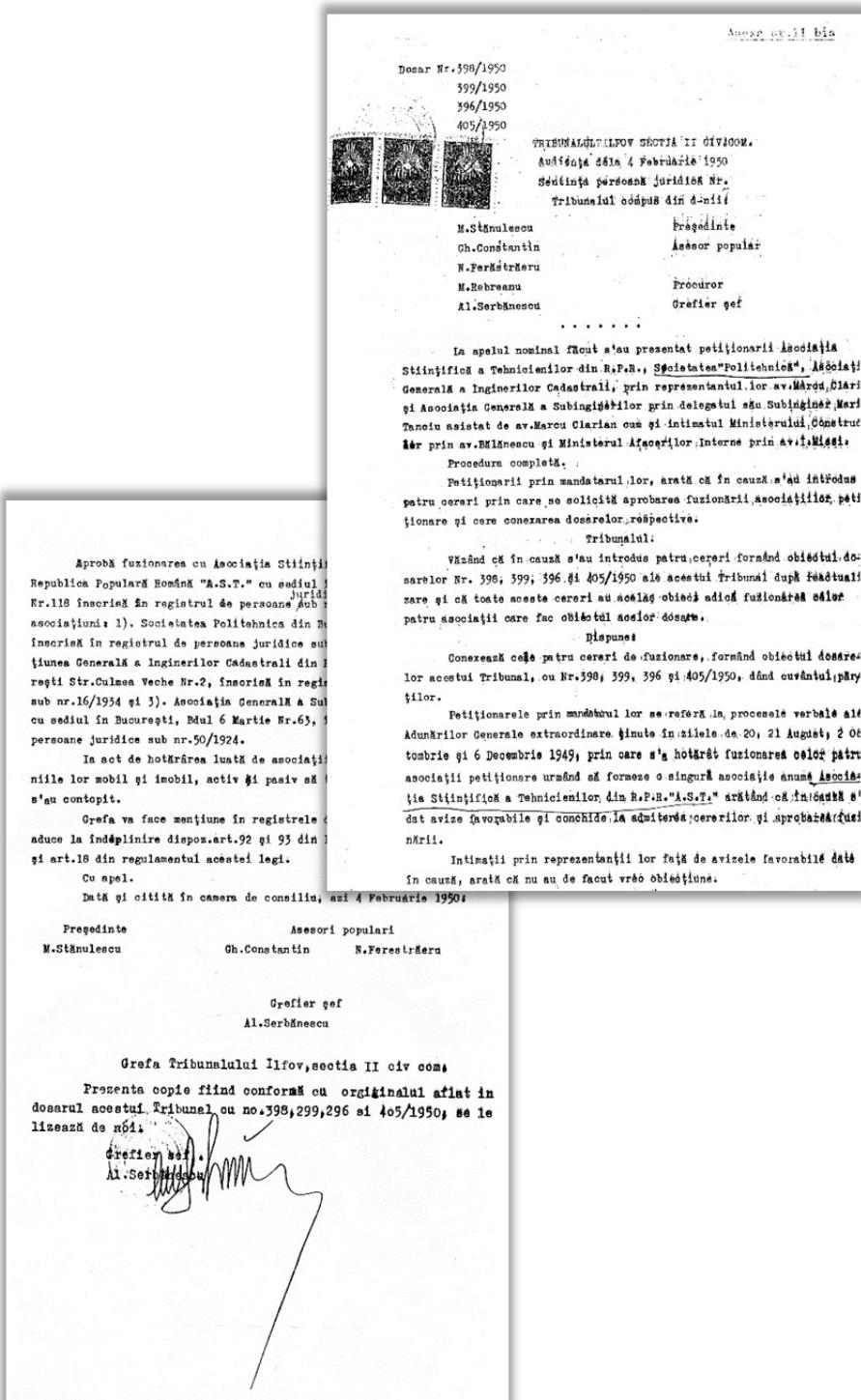
Manualul inginerului *Hüte*. Dezbaterea în consfătuiri a unor probleme tehnice reprezentative pentru dezvoltarea economiei constituia o altă direcție de activitate a ASIT.

În deceniul în care a activat, prestigiul ASIT depășise cadrul strict de activitate a inginerilor. Era și normal, ca urmare a contribuției devote, desprinse de orice interes materiale, politice sau personale, aduse de cei mai buni ingineri din România.

Din anul 1962, *Asociației Științifice a Inginerilor și Tehnicienilor* (ASIT) i-a luat locul *Consiliul Național al Inginerilor și Tehnicienilor* (CNIT), care urma să lucreze sub îndrumarea fostei Uniunea Generală a Sindicatelor din România. Orice altă formă de organizare autonomă tradițională – asociație sau societate profesională – a fost respinsă, atât în fază de organizare inițială, cât și în încercările ulterioare.

Conform cu originalul NOI PREZIDIUMUL REPUBLICII POPULARE ROMÂNE Dosar nr.5195/1949 TRIBUNALUL ILFOV SECȚIA III-a civ.com. Sesiunea Personală Juridică nr.16 Sediune publică de la 31 octombrie 1949 Înscrisă în registrul de pers.juridice sub nr.6/1949 Grefier șef ss.indescrivabil Tribunalul compus din domni: Ion Popa judecător asesor popular D.Ştefan asesor popular Dem Bratu procuror Al Șerbănescu grefier șef		
<p>La apelul nominal s-a prezentat petiționara Societatea Științifică a Tehnicenilor din Republica Populară Română (AST) prin mandatarul său dl avocat Marcu Clarian cum și intimați Ministerul Comunicațiilor prin de acord Ionescu și Ministerul Afacerilor Interne prin dl avocat Ioan Misir.</p> <p>Procedura fiind completă s-a dat citire actelor aflate la dosar.</p> <p>Petiționara prin mandatarul său arată că toate formele cerute de lege și regulamentul legii persoanelor juridice au fost îndeplinite, avizile date în cauză fiind favorabile și conchide la admiterea cererii și acordarea personalității juridice.</p> <p>Intimați prin reprezentanții lor, făță de avizele favorabile date în cauză declară că nu au nici-o obiecție de făcut și că nu se opun deci la admiterea cererii.</p> <p>Dl procuror a pus concluzioni pentru admiterea cererii, după care Tribunalul a verificat actele în camera de consiliu, pronunțând apoi în ședință publică următoarea sesiune:</p> <p style="text-align: center;">Tribunalul,</p> <p>Asupra cererii introduse de Asociația Științifică a Tehnicenilor din RPR (AST), cu sediul în București, Calea Victoriei nr.118, etaj I prin reprezentanții săi legali, cu petiție înregistrată la nr.5195/1949 prin care solicită să i se acorde personalitatea juridică;</p> <p>Având în vedere susținerile partilor, concluziunile dl procuror și actele aflate în dosar;</p> <p>Considerând că în conformitate cu dispozițiile art.3 din Legea persoanelor juridice și art.7 din Regulamentul acestei legi, personalitatea juridică se acordă Asociației și așezămintelor fără scop lucrativ sau patrimonial, de către Tribunalul civil în circumscripția căreia aceastea s-au constituit, urmându-se procedura prevăzută de art.3, 31, 32, 35, 69, 87 și 89 din Lege și art.8-10 din regulament;</p> <p>Având în vedere că scopul asociației petiționare este în esență să stimuleze creația științifică și să ridice nivelul științific profesional, politic și ideologic al membrilor săi prin prelucrarea problemelor teoretice și practice din domeniul tehnicilor etc;</p> <p>Având în vedere că prin scopul astfel propus prin statute, Asociația nu urmărește interese patrimoniale;</p> <p>Că tribunalul examinând în Camera de Consiliu actul constitutiv și statutule Asociației ... 10 nr.10189 din 29 iunie 1949 de Tribunalul Ilfov Secția 1-a civ.com. constată că ele nu conțin nicio dispoziție contrară ordinei publice sau bunelor moravuri, că Asociația s-a constituit cu numărul egal de membri și are fixate organele de conducere;</p> <p>Având în vedere că în conformitate cu art.15 din Legea persoanelor și art.11 din reglementul acestei legi s-au cerut în cauză avizele Ministerelor Comunicațiilor și Afacerilor Interne în competența căroră intră scopul Asociației.</p> <p style="text-align: right;">din regulamentul aceler regi. Cu apel. Data și citită în ședință publică azi 31 octombrie 1949. ss I.Popă ss Blescovici ss Elena Ștefan</p> <p style="text-align: right;">Grefie șef ss Al Șerbănescu</p> <p style="text-align: center;">GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA III-a civ.com. Prezenta copie fiind conform cu originalul aflat în dosarul acestui Tribunal cu nr.5195/1949, se legalizează de noi. Grefier Șef.</p> <p style="text-align: center;">DAM PUTERE ȘI PORUNCIM TUTUROR AGENȚILOR ADMINISTRATIVI SĂ EXECUTE ACEASTĂ SENTINȚĂ, PROCURORILOR SĂ STĂRUIASCĂ PENTRU ADUCEREA LA ÎNDEPLINIRE, SPRE CREDINȚĂ S-A SEMNAT DE NOI.</p> <p style="text-align: right;">GREFIER ȘEF</p> <p style="text-align: center;">GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA III-a civ.com. Atestă că această sentință s-a investit cu formula executorie sub nr.5195/1949/I, astăzi 12 noiembrie 1949, eliberându-se la primirea dlui av.Marcu Clarian mandatarul Asociației Științifice a Tehnicenilor din RPR</p> <p style="text-align: center;">Grefier Șef.</p>		

Dosar Nr. 396/1950.-

TRIBUNALUL ILFOV SECTIA CIVILA-COMERCIALA

Sentință civilă Nr. 13851-

Sedintă publică delă 27 Octombrie 1951

Tribunalul compus din:

C. Cornelius Judecător:-

A. Sion Procuror:-

Bucur Ion Asesor Popular:-

Manea Maria "

Stefan Bădiță Grefier:-

- 2 -

Având în vedere că scopul Asociației să stimuleze creația științifică și științific profesional și politic și ideologic prelucrarea problemelor teoretice și practice, etc. -

Având în vedere că, prin scopul astăzi prin Statute, Asociația nu urmărește interese

Că Tribunalul examinând în camera de titutiv și statutul Asociației, constată că o dispoziție contrară ordinii publice sau băsării Asociația s-a constituit cu numărul legal de xate organe de conducere. -

Având în vedere că, în conformitatea persoanelor juridice și art. 11 din regulamentele s-au cerut în cauză și avizele Ministerului și al Președintelui Consiliului de Miniștri întră scopul Asociației. -

Având în vedere că, Președintele Consiliului a dat avizul în adresa cu Nr. 5174 din 17 octombrie 1951, din care rezultă că sunt dispuse în conformitatea legii și regulamentului de la cureaua statutelor Asociației Științifice și Tehnicienilor din R. P. R. -

Că astfel fiind, Tribunalul genătășă că boala legii și regulamentul legii persoanelor juridice au fost îndepărtate și ca atare urmează să se admită cererea, intru că Asociația la Congresul general și-a modificat statutele hotărind schimbarea vechei titulaturi a Asociației Științifice a Tehnicienilor (A.S.T.) în Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor (A.S.I.T.)

Pentru aceste motive

In numele legii

Hotărâște:

Admite cererea întrodusă de Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor din R. P. R., denumită pe scurt A.S.I.T. cu sediul în București, Cl. Victoriei Nr. 118 prin reprezentantul săi legal și în consecință

Aprobă Statutele modificate și schimbarea numelui A.S.T. din A.S.T. în Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor

•/•.

Pe rol termen fixat în vederea soluționării cărora s-a făcut de Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor din R. P. R. -

La apelul nominal făcut în Camera de Consiliu delă 16 octombrie 1951, s'a prezentat întâmpinătorul Ministerului Afacerilor Interne prin av. D. Rădulescu și Președintele Consiliului de Miniștri prin av. N. Fodor, lipsind petiționarea Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor.

Procedura fiind completă, părțile apăsândă în sensul celor consemnate prin închiderea din față, și înaintând buanalul din lipsă de timp a amânat prelungirea părții următoare sentință:

T R I B U N A L

Asupra cererii făcute de Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor din R. P. R., prin care solicită să Ministerul Afacerilor Interne impună cu Președintia Consiliului de Miniștri ca organ tutelar să presteze suportul legal persoanelor juridice.

Având în vedere actele dela dosar și susținofile părților precum și concluziile Domnului Procuror,

Considerând că, în conformitatea cu dispozitivul legii persoanelor juridice și art. 7 din reglementul acordării personalității juridice se acordă Asociației și A.S.I.T. fară scop lucrativ de către Tribunalul civil în circumstanța că ceea ce acestea s-au constituit urmându-se procedura prevăzută de art. 3, 31, 32, 33, 65, 87 și 89 din lege și art. 18 din reglementul

- 3 -

(A. S. I. T.).-

În recurs.-

Dată și citită în sedință publică, azi 27 octombrie 1951

EATOR,

C. Cornelius,

Asesorii,

ss/ Ion Bucur,

ss/ Maria Manea.-

Grefier,
ss/ Stefan Bădiță.-

G R E F A

TRIBUNALUL ILFOV SECTIA CIVILA-COMERCIALA

Prezenta copie fiind conformă cu originalului aflat în dosarul acestui Tribunal cu Nr. 396/1951, se legalizează de noi. -

i.e.r. J.B. Andree

Prezentat pe post de panaceu, comunismul garanta vindecarea - chipurile - în plan istoric a nedreptății sociale. Ce efect a avut s-a văzut și se vede.

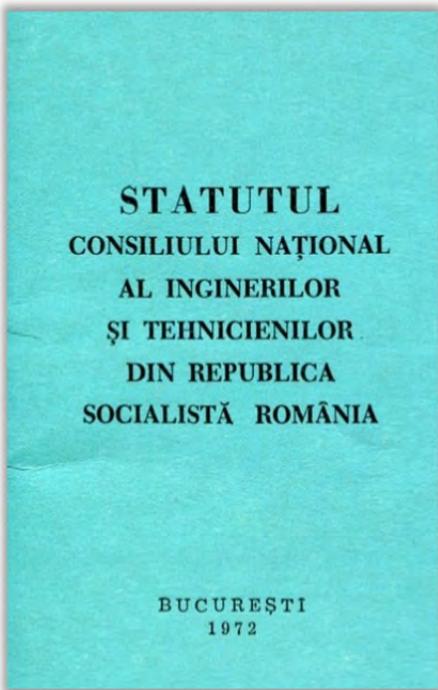
După cum se știe, acolo unde se instalează dictatura, ea începe prin a se război cu inteligența și cu talentul. Elita este dușmanul principal.

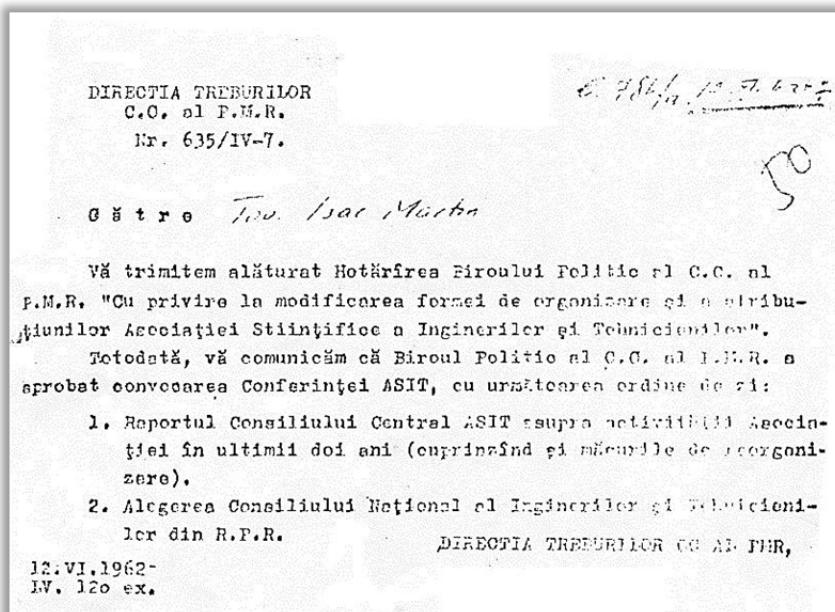
Din anul 1972, organizația a fost practic desființată. La nivel național, CNIT urma să funcționeze sub îndrumarea fostului Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie (CNST), secțiile de specialitate lucrând în colaborare cu institutele de cercetări pe domenii, iar comisiile

județene (CJIT) și din întreprinderi (CIT) rămâneau sub îndrumarea sindicatelor. În același timp, s-a redus drastic numărul revistelor editate, majoritatea sectoarelor din economie nemaiavând nicio revistă de specialitate. Inginerii erau lipsiți de posibilitatea de a dialoga în scris pe probleme tehnico-științifice care îi preocupau. Prin anularea abonamentelor la revistele străine au dispărut și ultimele posibilități de a cunoaște realizările din alte țări. Participarea la conferințe și simpozioane internaționale nu era posibilă,

iar legăturile cu organizațiile internaționale de specialitate s-au întrerupt din cauza neparticipării la reunii și a neachitării cotizațiilor.

Nu a mai fost agreată nici organizarea de congrese sau simpozioane cu participare internațională, pentru orice manifestare tehnico-științifică fiind necesare aprobări speciale de la cel mai înalt nivel.

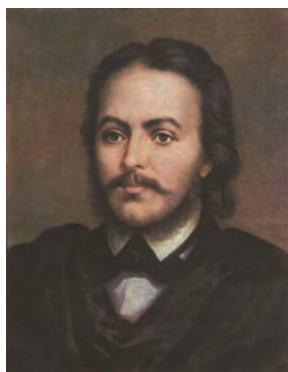

În condițiile în care orice intelectual era un potențial disident, a concentra un număr mare de ingineri, chiar numai pentru dezbaterea unor probleme tehnico-științifice, nu putea fi pe placul dictaturii. Asumându-și acest risc, organizația inginerilor a continuat să lucreze. Deși o singură voce avea dreptul la opinie, iar ceilalți erau condamnați la farsa acordului unanim, a adeziunii depline, se organizau consfătuiri, simpozioane, mese rotunde, unde se analizau probleme tehnice ale sectoarelor economiei naționale, se făceau schimburi de opinii, se criticau unele soluții adoptate și se propuneau măsuri privind direcții de dezvoltare, îmbunătățiri ale activității, tehnologiilor de fabricație, sporirea eficienței etc.

Ignorând necesitatea aprobărilor obligatorii, s-a organizat omagierea lui Gh. Lazăr, părintele ingineriei românești, ocazie cu care s-a pus o efigie de bronz pe casa memorială de la Avrig și s-a realizat o plachetă ce se află la sediul AGIR. La fel, s-au organizat omagierile lui Anghel Saligny, George (Gogu) Constantinescu -

pentru care, de asemenea, s-a realizat o plachetă aflată în același loc și ale altora. Împlinirea a 100 de ani de la înființarea *Societății Politehnice* a fost marcată prin organizarea unui simpozion pe această temă unde am prezentat o conferință privind istoria societății, asumându-mi un risc vorbind despre personalități inginerești ce au făcut parte din Societate și care au condus-o, neagreate în acele vremuri. S-a urmărit, astfel, să se mențină prestigiul profesiei de inginer, ca o flacără alimentată de entuziasmul profesional.

Gheorghe Lazăr

Gogu Constantinescu

În acești ani grei ai dictaturii, inginerii n-au fost absenți; ei și-au asumat o anumită obligație morală, reușind ca prin acțiunile lor să păstreze tradiția organizațiilor inginerești.

În decembrie 1989, în contextul transformărilor postrevoluționare, a fost inițiată reconstituirea *Asociației Generale a Inginerilor din România*.

Ne reamintim cu un sentiment legitim de emoție și satisfacție că în zilele fierbinți ale lui decembrie 1989, când ne bucuram de zorile libertății dobândită cu mult sânge, s-a format Comitetul de Inițiativă pentru reînființarea *Asociației Generale a Inginerilor din România* (AGIR), la ședința initială de constituire participând personalități ale

îngineriei române, în mare majoritate membri ai *Biroului Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor (CNIT)*, din care făceam și eu parte din anul 1962, ca președinte al Secției de transporturi și telecomunicații. Mai târziu s-au alăturat și vechi membri AGIR. Principalul gând al tuturor celor prezenți era să acționăm, împreună, cât mai repede și mai bine pentru reînființarea AGIR. La propunerea prof. dr. ing. Vasile Nitu, susținută de ceilalți participanți, am acceptat să fiu președintele acestui Comitet. Cunoșteam istoria asociațiilor inginerești, în special cele două de primă dimensiune Societatea *Politehnica* și AGIR.

Atunci, în 28 decembrie 1989, nu-mi dădeam seama pe deplin de amploarea și complexitatea sarcinii pe care mi-am asumat-o, dar m-am dedicat acestei cauze cu toată ființa mea. Sunt mulțumit și nu regret nimic. Foarte greu m-am hotărât să scriu, despre toate aceste momente în care m-am implicat, dar consider că am datoria ca participant să depun mărturii despre ceea ce a devenit, de acum istorie. Consider că o datorie de conștiință să conturez fie și numai o schiță retrospectivă. Voi vorbi numai despre fapte pe care le consider semnificative și voi evita acele nominalizări care pot să reaprindă resentimente și să umbrească zonele luminoase, dătătoare de speranță și încredere. Așa că am să-i amintesc doar pe cei care merită admirația. Până în prezent, nu s-a încumetat nimeni să încerce măcar o sumară evocare a primelor demersuri pentru reînființarea AGIR, într-un climat incert, dar încărcat de energii pozitive. Merită, deci, să ne gândim cum s-au obținut progresele determinate de oameni perfect identificabili, nu de forțe impersonale.

Mai întâi, câteva referiri la context. Spre deosebire de alte țări foste socialiste în care schimbările s-au produs pe cale pașnică,

oamenii din țara noastră au fost nevoiți să facă față unor confruntări violente și săngheroase. Am sărbătorit Crăciunul și Anul Nou redactând *Statutul AGIR*, în timp ce pe străzi răsunau focuri de armă, iar la televizor se transmitea *Revoluția română în direct*. După consultațiile și discuțiile din zile anterioare, procesul verbal de constituire a Comitetului de inițiativă a fost întocmit la 28 decembrie 1989 și conținea 28 de semnături față de 21 căte erau necesare conform Legii nr. 21/1924. Dintre semnatari, majoritatea nu mai sunt printre noi. Pentru a fi admis dosarul de obținere a personalității juridice de către instanța judecătorească, era necesar și avizul Primarului general al Capitalei, care să confirme că avem spațiul unde să funcționăm. Era vorba de spațiul actual, naționalizat, pe care intenționam să îl redobândim și în care funcționase până atunci *Consiliul Național al Inginerilor și Tehnicienilor*. Am obținut acest aviz, nu fără dificultăți. Cu eforturi deosebite, printr-o multime agitată, am reușit, ca prin minune, să-l identific pe primarul capitalei de atunci, și să-i obțin semnatura, în picioare și în condiții deloc comode, într-o încăpere în care era asaltat de persoane numeroase și agresive fără să înțeleg ce doreau.

Cu procesul verbal de constituire, cu statutul și cu avizul Primăriei m-am prezentat de mai multe ori la *Tribunalul București* și la *Tribunalul Sectorului 1*, pentru că nimeni nu știa de competența cui era obținerea personalității juridice și în baza cărei legi. În prima zi în care s-au judecat cereri de asemenea natură, în baza Legii nr. 21/1924, la 13 ianuarie 1990, am obținut Hotărârea Judecătorească nr.4/PJ/1990 eliberată de *Judecătoria Sectorului 1*. Mai erau încă trei reprezentanți de organizații care doreau același lucru, care au fost mai „grăbiți”, una dintre ele fiind Sindicatul *Frăția*.

  <i>Paul ca așteptat Mă lăsă să te sărbătoresc București</i>	<p><i>Paul ca așteptat Mă lăsă să te sărbătoresc București</i></p> <p><u>PROCES-VERBAL</u></p> <p>încheiat azi, 28 decembrie 1989, cu ocazia constituuirii Comitetului de inițiativă pentru crearea în România a unei asociații a inginerilor</p> <p>Comitetul de inițiativă a cizat de acord asupra următoarelor :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. - Iși exprimă adeziunea totală la programul Consiliului Frontului Salvației Naționale. 2. - Lansarea unei chemări către toți inginerii din România pentru participarea lor la realizarea programului Consiliului Frontului Salvației Naționale privind redresarea economiei naționale, în condiții de eficiență și calitate pentru prosperarea rapidă a României libere. 3. - Organizarea, în cursul semestrului I 1990, a primului congres al inginerilor din România liberă pentru constituirea unei organizații profesionale, autonome, fără dependență politică, care să aprobe statutul, să aleagă organele de conducere și să adopte programul de acțiune. 4. - Comitetul de inițiativă își propune să sprijine organizația în teritoriu, a unor nuclei de inițiativă în jurul cărora se vor constitui viitoarele filiale. 5. - Comitetul de inițiativă va întreprinde măsurile necesare pentru reluaerea legăturilor firești cu organizațiile profesionale ale inginerilor din toate țările lumii. 6. - Actualul comitet se va completa cu noi membri. 7. - Comitetul de inițiativă ales ca președinte provizoriu pe dr.ing. Mihai Mihăită, ca vicepreședinte pe prof.dr. ing. Vasile Nitu și ca secretar pe ing. Cornelius Ursu. 8. - Comitetul de inițiativă înscriează pe reprezentanții săi (președintele, vicepreședintele, secretarul) să întreprindă măsurile necesare în vederea legalizării asociației conform prevederilor legale în vigoare.
 <i>Paul ca așteptat Mă lăsă să te sărbătoresc București</i>	<p><i>Paul ca așteptat Mă lăsă să te sărbătoresc București</i></p> <p>27 - Chelu Tudor <i>Tudor</i> 28 - Manolescu Nicolae <i>Nicolae</i> 29 - Cojocaru George <i>P. Cojocaru</i> 30 - Buhus Paul <i>P. Buhus</i> 31 - Kostache Nicolae <i>Nicolae</i> 32 - Filip Florin Gheorghe <i>Filip</i> 33 - Cacioc Adriana <i>Adriana</i> 34 - Calciu Vladimir <i>Vladimir</i></p>

Dosar nr.4/F. J. 1990

JUDECATORIA SECTORULUI I BUCURESTI
INCHEIERE NR.

Sedinta din Camara de Consiliu
azi 13 Ianuarie 1990

Instanta compusa din

Președinte - Alin Burea
Judecător - Birsan Gabriele
Grefier - Doina Ungureanu

Pe rol fiind cerere de acordare a personalității juridice
pentru "Asociația Generală a Inginerilor din România".

Procuratura a fost reprezentată de Doamna Procuror Elvira
Stan.

Grefierul de sedință a făcut referatul cuzei relativ la
că au fost depuse înscriurile necesare conform dispozitiilor
Decretului nr.31/54 și ale Legii nr.21/6 februarie 1924.

Reprezentantul Asociației având cuvințuile să solicite
ca instanța conținând cerințele legale îndeplinite să admită
cererea și să dispună acordarea personalității juridice precum
și înscrierea acesteia în registru sub nume destinație.

Reprezentanta procuraturii a pus concluzii de admisire
a cererii în conformitate cu dispozitiile Decretului lege
din 3 ianuarie 1990 al Consiliului Frontului Salvației Naționale,
art.32 din Decretul 31 /54 și ale articolelor 84 și următoarele
din Legea nr.21/ 6 februarie 1924 pentru persoanele juridice,
precizând că urmează să se pună în vedere Asociației să respecte
dispozitiile legale ale acestor acte normative.

ÎNTRAREA
în cariere introdusă la 11 Ianuarie 1990 la acestă
Judecătorie sub nr.4 /P.J. /1990 membrii fondatori ai Asociației
Generală a Inginerilor din România au solicitat acordarea perso-
năi juridice și înregistrarea acesteia în regis- rul perso-
nelor juridice.

În sfârșit cererii sus menționate au fost depuse la dosarul
constitutiv al Asociației din 28 decembrie 1989 ,statutul
acesteia și dovadă mijloacelor financiare precum și avizul eliberat de Consiliul Frontului Salvației Naționale București -

Studind actele dosarului instanță constată că la 28 decem-
bre 1989 s-a constituit Asociația Generală a Inginerilor din România
având drept scop potrivit statutului dezvoltarea tuturor
sectorelor economice naționale, promovarea progresului na-
țional și

intereselor profesionale și sociale cetățenilor din România,
căle relatate ,înțenție exprimată că sunt
că legale cuprinse în Decretul Lege din 3 ian-
uarie 1990 al Consiliului Salvației Naționale și respectivă
la nr.21/ 6.02.1924 cu privire la persoanele
lucrătoare.

NULE LEGII

din Decretul 31/1954 și art.34 și următoarele
nu persoanele juridice nr.21/ 6 februarie 1924, admise
nu " și, în consecință ;
litate juridică "Asociației camerele a Ingi-
neerilor" cu sediul în București ,Galea Victoriei

și asociațiilor respectărea dispozitiilor art.
art.93 din Legea pentru persoanele juridice nr.21/ 6 februarie 1924
privind declararea la grefă instanței a oricărui modificări în
componența organelor de direcție și administrație și în atribu-
tiori, schimbările de domiciliu ,orice numire și înlocuirea a unui
administrator ,director și controlor ,orice modificare a statutelor
și în general a organizației sau scopului persoanei juridice ,incetarea
res,dizolvarea,lichidarea,nșmirile sau înlocuirele lichidatorilor.

Cu recurs în lo zile de la probunțare .

Înunțată în ședință publică, azi 15 Ianuarie 1990.

ASOCIAȚIA GENERALĂ A INGINERILOR DIN ROMÂNIA

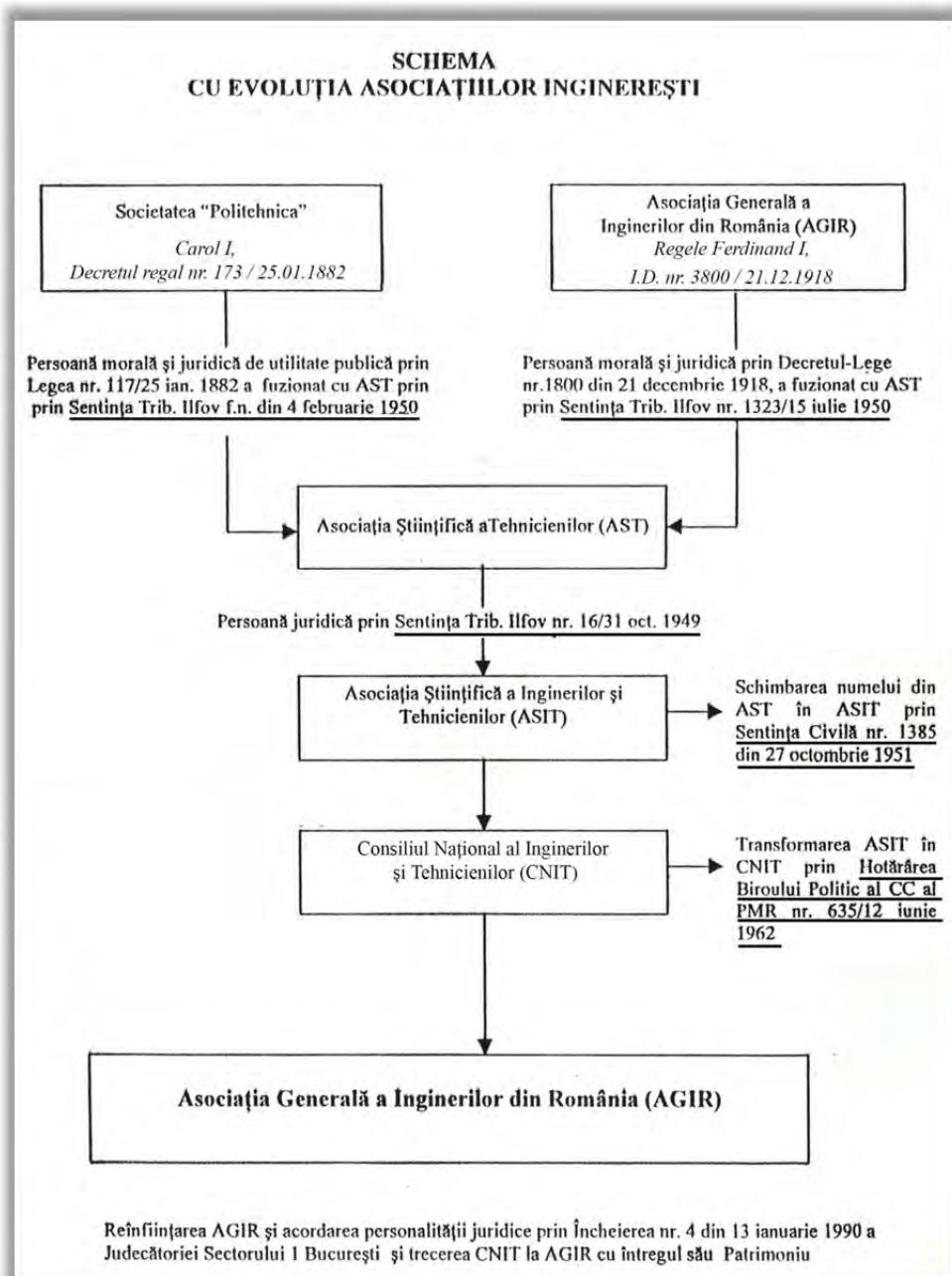
A.G.I.R.

Pe data de 13 Ianuarie 1990 a fost legal constituită Asociația Generală a Inginerilor din România (A.G.I.R.) cu sediul în Calea Victoriei nr. 118, telefon 59.41.60. Urmând tradiția de peste un secol a organizațiilor de ingineri din țara noastră, Asociația acționează pe baza următorului program :

1. Integrarea întregii activități a inginerilor din România în noile structuri democratice ale Revoluției Naționale din 22 decembrie 1989, astfel ca să contribuie activ la dezvoltarea tuturor sectoarelor economiei naționale, la promovarea progresului tehnici și științific.
 2. Este o organizație profesională, neguvernamentală, autonomă, apolitică, cu personalitate juridică, dispune de mijloace materiale și finanțare; funcționează pe baza statutului propriu ce se aproba de Congres.
 3. Constituirea unei structuri care să cuprindă inginerii și subinginerii din România, indiferent de naționalitate, sex, convincere politică și religioasă, organizați în asociații pe profil sau pe specialități și cu filiale județene.
 4. Urmărind întărirea rolului inginerilor în economie și societate, prestigiul și autoritatea profesională, asigură protecția titlului și executării profesiei, apără interesele profesionale și drepturile social-ecetătenesti.
 5. Asociația dispune de biblioteca, centru de documentare, publicații periodice, își desfășoară activitatea prin organizarea de cursuri de specializare, congrese, consfătuiri, simpozioane, studii, expertize tehnice și asigură activitatea de documentare tehnică la cerere, gratuită pentru membrii săi și studenții anilor terminali ai institutelor tehnice și, contra cost, pentru oricare alt solicitant.
 6. Are dreptul de a stabili și întreține relații cu instituții de stat, de știință și invățămînt din țară și organizații similare din alte țări, organisme și organizații internaționale.
 7. Să asigure schimbul de specialiști, de documentare și participarea la congrese naționale și internaționale, la exersii de studii în țară și străinătate, la consfătuiri, simpozioane.
 8. Să inițieze, respectiv să avizeze măsuri privind pregătirea în invățămîntul superior a inginerilor și perfecționarea postuniversitară, să sprijine activitatea științifică, creațoare, și inițiativa. Sprijinirea inventatorilor și doctoranzilor pentru punerea în aplicare a ideilor, realizărilor lor și acces la baza materială existentă.
 9. Membrii au dreptul să participe la luerările Congresului Asociației, să ia parte la manifestările organizate, să colaboreze la publicațiiile Asociației, să reprezinte Asociația la congrese, consfătuiri, simpozioane în țară și străinătate, să folosească mijloacele tehnice, biblioteca și documentațiile. Sunt sprijiniți în asigurarea statutului inginerului în societate și apărarea intereseelor lor profesionale în exercitarea profesiunii.
- În prezent Asociația își constituie filiale în județe, în municipiul București și acționează pentru pregătirea Congresului la care se va adopta statutul, forma de organizare și se va alege conducerea.

Comitetul Provizoriu de Organizare
a
ASOCIAȚIEI GENERALE A INGINERILOR
DIN ROMÂNIA

Sinteză evoluției AGIR de la începuturi și până în prezent se prezintă în schema următoare.

În continuare, s-a constituit un colectiv permanent de lucru și a început înscrierea primilor membri.

A urmat o perioadă de muncă intensă, de zi și noapte. După programul de la serviciu se lucra nu fără dificultăți și controverse până la orele 22 – 23, după care mergeam acasă, dar nu se putea dormi de oboseală și de gânduri. Voința de a obține succes ne insufla entuziasm și curaj. Era nevoie de curaj și ca să mergi pe stradă, și mai ales, prin zona fostului sediu al Comitetului Central al Partidului Comunist Român la acea oră, deoarece se trăgeau, necontrolat, focuri de armă.

Prin comunicate repetate au fost rugați inginerii din țară să creeze filiale în teritoriu și să participe la pregătirea Congresului Asociației. Apelam și la sprijin extern, de la asociațiile profesionale inginerești.

La apelul nostru a răspuns, între mulți alții, un personaj sufletist din Anglia, pe numele său Ixel Bill, însotit de o româncă originară din Craiova, căsătorită cu un inginer englez care a adus în țară cărti, un copiator și ajutoare pentru căminele de copii. În continuare, ei s-au ocupat de invitarea în Anglia a unui grup de ingineri constructori români, care au lucrat pe mai multe șantiere, susținui și găzduiți de colegi englezi.

În lunile ianuarie, februarie și până la Congresul din 6 – 7 iunie 1990, atenția noastră s-a concentrat pe asigurarea legăturilor cu inginerii din principalele orașe din țară. Acest obiectiv se realiza prin conducătorii de întreprinderi pe care îi cunoșcusem anterior sau îi cunoșteam atunci și cu persoanele care luau inițiativa înființării de filiale. În acest scop, m-am deplasat la Sibiu, la Reșița și în alte localități. Demersul era foarte anevoios, deoarece, fiind salariat, nu puteam să fac deplasările decât duminica, călătoream noaptea.

Foarte activ în acea perioada a fost prof. ing. Aristide Dodu, care a reușit să strângă în jurul său inginerii textiliști, organizându-i într-o societate, iar la Iași a format o filială compusă majoritar tot din ingineri textiliști.

O preocupare prioritară viza recuperarea spațiului în care să funcționeze Asociația. După încercări repetate în care m-am bazat pe diferite persoane care își ofereau sprijinul, dar nu puteau face nimic, m-am hotărât să ajung singur la vicepremierul Guvernului, acad.

Mihai Drăgănescu. Am intrat acolo aproape „în forță”. Discuția a fost amicală, dar mi-a spus că nu poate semna un document în forma prezentată de mine, întrucât „nu era scris cu caractere mari”. Era o consecință a faptului că nu am avut o mașină de scris cu caractere mari și un jurist cu care să mă consult la întocmirea documentului. Știind că a doua oară nu mai pot să pătrund în sediul Guvernului, am ieșit pe culoar cu gândul să caut pe cineva să mă ajute să scriu, din nou, hotărârea. Am întâlnit pe culoar o doamnă pe care am rugat-o să mă ajute; a acceptat și am mers împreună într-un birou, am scris textul în forma nouă și cu caracterele solicitate. Din nou, după parlamentari cu secretara, m-am întors la cabinetul vicepremierului și am obținut semnatura sa. Atunci, am solicitat să revin cu un nou document și pentru localul din Bd. Dacia nr. 26 și mi s-a răspuns că „deocamdată este suficient”. Prin gestul acad. Mihai Drăgănescu, am avut un spațiu în care să putem funcționa și, pentru acest ajutor, îi suntem recunoscători. Nu știam atunci că în afară de subsol, parter și etajul I din Palatul Societății Politehnica din Calea Victoriei nr. 118, mai

aveam dreptul să revendicăm și etajul VI și nu l-am înscris în document. L-am obținut mult mai târziu pe cale juridică.

**MONITORUL OFICIAL
AL
ROMÂNIEI**

LUNA Nr. 220 PARTEA I LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ŞI ALTE ACTE Miercuri, 1 septembrie

SUMAR

Nr.	Pagina
312/1990. — Hotărâre privind efectivizarea de la 1 ianuarie a anului 1991 a limitării întreprinderii de lucru a unei întreprinderi din cadrul Consiliului Județean Dolj	312/1990
337/1990. — Hotărâre privind Unitatea de Cazare și Alimentație Timișoara	337/1990
347/1990. — Hotărâre privind reabilitarea Casei Omului din Sighet și restituirea către Academia Română a imobilului din București, Palatul Cosminianul nr. 9	347/1990
349/1990. — Hotărâre privind crearea unor unități de cercetare în Academia Română	349/1990
351/1990. — Hotărâre privind achiziția în proprietatea Asociației Generale a Inginerilor din România (A.G.I.R.) a unui imobil	351/1990
361/1990. — Hotărâre privind înființarea și organizarea de Creștinismul din cadrul unei	361/1990
vînd înființarea, organizarea și funcționarea Bisericii de Reunire Greco-catolice	361/1990
vînd înființarea Oficiului Investigației și Măritării	361/1990
vînd crearea Oficiului de Recunoaștere a Personalității Naționale și Alergătorului Externa în autoritatea ministrului București	361/1990
vînd modul de evaluare a și la măre produse din industrie	361/1990
vînd crearea Centrului de din subordinea Ministerului Energiei și Petrominerelor, în Academia Română	361/1990
vînd crearea Institutului de Cercetări Geologice în Academia Română	361/1990

Hotărâre nr. 359 din 03/04/1990
Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 220 din 02/09/1992
Intrare în vigoare: 02/09/1992

privind redarea în proprietatea Asociației Generale a Inginerilor din România (A.G.I.R.) a unui imobil

Guvernul României hotărâște:

Articol unic. - Se redă în proprietatea Asociației Generale a Inginerilor din România (A.G.I.R.) imobilul din Calea Victoriei nr. 118, compus din subsol, parter și etajul I, aflat în municipiul București.

PRIM-MINISTRU
PETRE ROMAN

București, 3 aprilie 1990.
Nr. 359.

În paralel cu activitatea de organizare a Asociației, am început acțiunile de evacuare a spațiilor de la parterul localului, care erau ocupate de diferite firme, iar cei care lucrau în aceste spații nu le eliberau, intenționând să le dețină ilegal în interes propriu, aşa cum s-a întâmplat în multe cazuri, ei devenind proprietari.

În numeroasele procese pe care le-am început, am beneficiat de sprijinul gratuit al lui avocat Mihai Ghiga. Drept recunoștință, i-am

adresat o scrisoare de mulțumire la *Baroul avocaților București*, care i-a adus multe reproșuri din partea colegilor pentru prestația sa fără bani. Aceste procese n-au fost deloc ușoare; unul dintre ele s-a derulat până aproape de anul 2000. În acest caz, după hotărârea judecătorească definitivă, a fost nevoie de șapte acțiuni de evacuare fără succes, deoarece cel care ocupa spațiul beneficia de sprijinul poliției. Organiza mitinguri de protest la care participau și polițiști în civil. Deținea ilegal spațiul și prin bannere, afișe și proteste ne incriminau atât pe noi, cât și pe acad. Mihai Drăgănescu. În final, printr-un act de curaj, consilierul juridic dr. Paul Mateescu și ing. Radu Dobrescu - secretarul Asociației au luat inițiativa și, într-o duminică, au evacuat spațiul și am pus lacătul nostru pe ușă.

Redobândirea imobilului din Bd. Dacia are – la rândul ei - propria istorie. Când a început strângerea documentelor pentru a ne revendica dreptul de proprietate, cu sprijinul unui om valoros, care merită recunoștința noastră, al cărui nume l-am uitat, am descoperit în arhiva Uniunii Generale a Sindicatelor din România, că acest imobil nu a fost naționalizat. A fost folosit de Ministerul Afacerilor Externe (MAE) în care funcționa *Institutul Român pentru Relațiile cu Străinătatea*. După un timp, a părăsit spațiul, dar a venit în loc *Oficiul de Turism pentru Tineret*. În final, cu ajutorul Justiției, am reușit să eliberăm și acest imobil.

Acțiunile noastre pentru recuperarea patrimoniului au continuat. Etajul VI din Calea Victoriei nr. 118 a fost obținut prin Justiție în 2001, iar terenul de 850 mp din Popa Tatu nr. 32 în anul 2008. Pentru

acest teren s-a purtat o luptă îndelungată cu impostori, până în 2010, pentru obținerea hotărârii judecătorești, pentru punerea în posesie și pentru eliberarea lui de cei care îl ocupau abuziv. Acum suntem în discuție cu un partener pentru construirea, în parteneriat, a unui bloc de locuințe. Partea ce revine Asociației va fi închiriată în scopul obținerii unor venituri.

Din veniturile proprii Asociația a cumpărat și un teren de 5000 m² în comuna Glina.

Pentru alte bunuri imobiliare identificate n-am putut procura documente suficiente în baza cărora să le putem obține. Trebuie să recunoaștem că pentru alte bunuri din patrimoniu din provincie nu am beneficiat nici de sprijinul filialelor.

În acele zile de intense frământări, a apărut un grup gălăgios care pretindea că reprezintă *Asociația Liberă a Inginerilor din România (ALIR)*, care nu avea niciun statut legal, iar ca program își propunea, într-o ieșire pe postul de televiziune, să realizeze o aşa numită *Cartea Galbenă* (o listă cu firme). Acad. Ștefan Bălan a propus să-i acceptăm alături de noi. Acceptarea acestui grup a creat o stare de tensiune din cauza atitudinii lui agresive și lipsei de discernământ. Se intrase într-un blocaj, nu puteam să ne îndeplinim obligațiile asumate de Comitetul de inițiativă. Se pierdeau nopți cu discuții sterile, interminabile, domina o stare de nervozitate, de stres. Mi-am dat seama atunci că „nu este ușor să creezi un conviviu, dar ceea ce este într-adevăr greu este să-l menții“. A fost nevoie de soluția dialogului, a dialogului interior, dar și cu ceilalți.

Curând, grupul s-a mai „subțiat“, iar cei care aveau ceva discernământ au început să contribuie efectiv la unele activități,

temperându-i chiar și pe cei mai recalcitranți. Mai erau și indivizi unii tarați care solicita lucruri imposibil de realizat, dornici de răzbunare, impostori. Era greu de păstrat echilibrul în condițiile libertății fragile de atunci. Cu aceste ocazii, s-a verificat și ținuta etică a unor persoane de la care așteptam un sprijin, despre care nu doresc să vorbesc.

După obținerea personalității juridice, inginerii din București și din teritoriu, în număr impresionant, au prezentat tabele de adeziuni și scrisori individuale. Astfel, la 12 ianuarie 1990, numai în București înregistrat 410 semnături de adeziune. Această situație a creat presiuni asupra noastră și, în partea a doua a lunii ianuarie 1990, s-au desfășurat activități extrem de importante privind crearea cadrului organizatoric și elaborarea programului de lucru ale Asociației. S-au constituit Comitetul de organizare și nouă colective de lucru pentru rezolvarea problemelor legate de pregătirea Congresului.

Comitetul de organizare avea ca obiective principale crearea unei asociații profesionale democratice, autonome, fără implicații în politică, precum și pregătirea Congresului care urma să se desfășoare în semestrul I al anului 1990. Acest forum avea să aprobe statutul, să aleagă conducerea Asociației, să adopte un program de activitate, să stabilească legăturile cu instituțiile statale de curând înființate și cu organizații neguvernamentale. Totul a reprezentat un test decisiv pentru toți cei care ne-am asumat această misiune.

Strângerea adeziunilor, elaborarea documentelor de înscriere, tipărirea legitimațiilor, atragerea de resurse financiare, preluarea inventarului CNIT, relațiile cu publicul, raporturile cu mass-media și cu mediul extern, crearea colectivului permanent de lucru, confectionarea ștampilei și a insigilor erau activități cu caracter operativ. Toate erau urmărite permanent de Comitetul de organizare. Ședințele de

lucru ale acestui Comitet se încheiau cu hotărâri adoptate în urma dezbatelor, consemnate riguros în procesele verbale care cuprindeau termene și responsabilități.

Astfel, la sfârșitul lunii ianuarie 1990, exista un colectiv organizatoric foarte bine structurat. Am beneficiat în acest demers de sprijinul voluntar al unor tineri de la Institutul de Proiectări Transporturi Auto Navale și Aeriene (IPTANA). Ei au constituit punctul de legătură. Până la Congres, au lucrat voluntar pentru noua asociație.

Pentru păstrarea unității de acțiune și a nu crea confuzii, prin Procesul verbal din 29 ianuarie 1990, s-a hotărât că nicio persoană nu va vorbi în numele Asociației pe plan intern și internațional, fără aprobarea colectivului de conducere.

Știm cu toții ce frământări erau în acea perioadă pe străzile și în instituțiile din București. Impresionant este faptul că, citind procesele verbale de ședințe din această perioadă, ne dăm seama de seriozitatea, competența și exigența cu care se urmărea realizarea celor stabilite.

Ne-a preocupat elaborarea și difuzarea prin mass-media a materialelor prin care se făceau cunoscute obiectivele Asociației și realizarea unei publicații proprii „*Curierul AGIR*”, elaborat de un colectiv de tineri, condus de ing. Honoriu Pitaru, și care a muncit voluntar în toată perioada până la Congres.

Am beneficiat de sprijinul *Radiodifuziunii Române* și al postului național de televiziune pentru a prezenta publicația „*Curierul AGIR*”, utilizând din plin și relațiile directe, personale. Sprijinul redactorului radio Ion Ghițulescu reprezintă un exemplu.

În continuare, munca noastră s-a concentrat pe acțiunile menite a face cunoscută Asociația și obiectivele ei, constituirea filialelor și pregătirea Congresului.

S-au stabilit zilele de 6 – 7 iunie pentru desfășurarea Congresului, în Sala de festivități din localul *Gării de Nord*, în amintirea locului unde, la 6 decembrie 1881, s-a înființat Societatea *Politehnica*. Pregătirea Congresului a necesitat multe eforturi. Au participat 198 de delegați, față de 229 mandatați (86 %) de la 34 de filiale și de la șapte societăți profesionale. Au participat și 111 invitați. Discuțiile pe baza Raportului Comitetului de organizare și a Programului de activitate au oferit posibilitatea participanților să-și exprime părerile, care au fost foarte diferite.

Aproape în unanimitate, delegații au fost de acord cu Raportul Comitetului de organizare și cu programul propus. Participanții s-au referit la obiectivele pe care noi ne propuneam să le realizăm: editură, publicații periodice, rămânerea a 75 % din cotizații la dispoziția filialelor, participarea la activități de cercetare, conceperea de proiecte, consultanță, realizarea unei rețele de calculatoare la nivel național, atragerea tineretului în Asociație, creșterea rolului și a prestigiului inginerului și.a. Au fost formulate și propuneri sau păreri mai puțin potrivite, exprimându-mă elegant, de pildă: manifestarea ostilității față de economiști, să se participe la Premiul Nobel, solicitarea de case de odihnă și cluburi de la stat și.a.

O discuție mai puțin responsabilă a fost cea legată de cotizație, în condițiile în care noi nu aveam nicio sursă de venituri în afară de taxa de înscriere de 50 lei. Nivelul cotizației anuale era simbolic, mai ales în condițiile unei inflații galopante. Cu toate acestea au existat și păreri care contestau nivelul cotizației, ceea ce l-a determinat pe ing. Ostap Boiko, de la Filiala Dolj, să se întrebe retoric, în plen: „Cum poate fi considerată o cotizație ca fiind foarte mare, când aceasta are valoarea unui pachet de țigări?”

La Congres, prin vot secret, au fost aleși ca președinte Mihai Mihăiță, prim-vicepreședinte Mihai Gafiteanu, vicepreședintă: Desire I. Suceveanu, Vasile Cătuneanu, Anton Constantinescu, George Cojocaru și un consiliu format din 55 de membri, Colegiul de etică a inginerului și Comisia de cenzori.

Proces Verbal																																						
Incheiat azi 7.06.90 de către cunoscătorii de numărare a voturilor de alegeră a organizației de conducere A.G.I.R.																																						
Componenta comisiei:																																						
1. Măntescu Grigore - Președintele comisiei 2. Ig. Litman Ion Andrei - Membru 3. Ig. Platthy Gheorghe Vladimir - Membru 4. Ig. Popescu Eva Andrea - Membru 5. Ig. Stănescu Gheorghe de la J - Membru. 6. Ig. Cucos Mihai - Membru.																																						
În urma numărării voturilor, a rezultat:																																						
<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>Drept</th> <th>Contra</th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Președinte AGIR.</td> <td>Mihăiță Mihai</td> <td>112</td> <td>37</td> <td>B</td> </tr> <tr> <td>2. Ig. Vicepreședinte AGIR</td> <td>Mihai Mihai</td> <td>110</td> <td>29</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>3. Ig. Vicepreședinte AGIR</td> <td>Suceveanu I. Desire</td> <td>104</td> <td>45</td> <td>B</td> </tr> <tr> <td>4. Ig. Vicepreședinte AGIR</td> <td>Cătuneanu Vasile</td> <td>89</td> <td>60</td> <td>B</td> </tr> <tr> <td>5. Ig. Vicepreședinte AGIR</td> <td>Constantinescu Anton</td> <td>88</td> <td>61</td> <td>B</td> </tr> <tr> <td>6. Ig. Vicepreședinte AGIR</td> <td>Cojocaru George</td> <td>92</td> <td>67</td> <td>B</td> </tr> </tbody> </table>						Drept	Contra		Președinte AGIR.	Mihăiță Mihai	112	37	B	2. Ig. Vicepreședinte AGIR	Mihai Mihai	110	29	1	3. Ig. Vicepreședinte AGIR	Suceveanu I. Desire	104	45	B	4. Ig. Vicepreședinte AGIR	Cătuneanu Vasile	89	60	B	5. Ig. Vicepreședinte AGIR	Constantinescu Anton	88	61	B	6. Ig. Vicepreședinte AGIR	Cojocaru George	92	67	B
	Drept	Contra																																				
Președinte AGIR.	Mihăiță Mihai	112	37	B																																		
2. Ig. Vicepreședinte AGIR	Mihai Mihai	110	29	1																																		
3. Ig. Vicepreședinte AGIR	Suceveanu I. Desire	104	45	B																																		
4. Ig. Vicepreședinte AGIR	Cătuneanu Vasile	89	60	B																																		
5. Ig. Vicepreședinte AGIR	Constantinescu Anton	88	61	B																																		
6. Ig. Vicepreședinte AGIR	Cojocaru George	92	67	B																																		
Membrii în consiliul AGIR.																																						
<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>Drept</th> <th>Contra</th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Teleptean T.</td> <td>141</td> <td>8</td> <td>BM</td> <td>148</td> </tr> <tr> <td>Heringan S.</td> <td>140</td> <td>9</td> <td>BN</td> <td>147</td> </tr> <tr> <td>Nica N.</td> <td>122</td> <td>27</td> <td>B</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Andra G.</td> <td>148</td> <td>1</td> <td>42</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td>146</td> <td>3</td> <td>1</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>						Drept	Contra			Teleptean T.	141	8	BM	148	Heringan S.	140	9	BN	147	Nica N.	122	27	B		Andra G.	148	1	42			146	3	1					
	Drept	Contra																																				
Teleptean T.	141	8	BM	148																																		
Heringan S.	140	9	BN	147																																		
Nica N.	122	27	B																																			
Andra G.	148	1	42																																			
	146	3	1																																			
În cuneric următor!																																						
<table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th></th> <th></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1. Boju Mircea</td> <td>64</td> <td>85</td> </tr> <tr> <td>2. Borici Mihai</td> <td>59</td> <td>98</td> </tr> <tr> <td>3. Ivauroa Maria</td> <td>58</td> <td>92</td> </tr> <tr> <td>4. Costache N.</td> <td>74</td> <td>75</td> </tr> <tr> <td>5. Tăuveru Traian</td> <td>49</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>6. Trauinei I.</td> <td>25</td> <td>124</td> </tr> </tbody> </table>								1. Boju Mircea	64	85	2. Borici Mihai	59	98	3. Ivauroa Maria	58	92	4. Costache N.	74	75	5. Tăuveru Traian	49	100	6. Trauinei I.	25	124													
1. Boju Mircea	64	85																																				
2. Borici Mihai	59	98																																				
3. Ivauroa Maria	58	92																																				
4. Costache N.	74	75																																				
5. Tăuveru Traian	49	100																																				
6. Trauinei I.	25	124																																				
La propunerea lui Gafiteanu Mihai																																						
se propune ca prim vicepreședinte AGIR să fie Suceveanu																																						
Desire. Cauzenescu este de acord în numărătură																																						
cu aceasta propunere.																																						
(cuneric):																																						
{ Gafiteanu Tăuveru Trauinei }																																						
4																																						
5																																						
6																																						
Anuar																																						

Prof. dr. ing. Gafiteanu a renunțat la funcția de prim vicepreședinte, care a fost preluată de dr. ing. D. Suceveanu, fiind următorul pe listă, în ordinea voturilor obținute.

Prin vot deschis au fost aleși nouă membri de onoare, dintre care îi amintesc pe academicenii: Ștefan Bălan și Radu Voinea – vechi membri AGIR, pe prof. dr. doc. ing. Nicolae Manolescu- care a fost președintele Filialei AGIR Constanța și acad. Mihai Drăgănescu.

În programul Congresului, era prevăzut și un concert al *Orchestrei inginerilor*, dar, din cauza prelungirii lucrărilor, n-am mai putut beneficia de acest moment de relaxare.

În situația inedită pe care noi o trăiam, în care fiecare putea să vorbească și să acționeze cum dorește, iar subiectul era o voință, voință de a rezolva situații și a merge mai departe, era nevoie de autocontrol. Fără un autocontrol, nimeni n-ar fi putut circula în „jungla” care se crease. În imprevizibila lume necunoscută, trebuia să înveți să conviețuiesc cu realitatea aşa cum este ea.

Uneori, există două tipuri de singurătăți, a celor care doar vorbesc și a celor care nu ascultă. Se producea o izolare. Solutia de a ieși din izolare era cea a dialogului, de a asculta și a gândi împreună pentru rezolvarea noilor teme ale momentului, ale contemporaneității.

Noi a trebuit să mergem pe o șosea, o șosea a noastră, și pentru aceasta a trebuit să învățăm și să conducem. A trebuit mai întâi să învățăm să conducem și să nu acuzăm șoseaua pentru greșelile noastre.

Într-o lume întortocheată, complicată, a trebuit să urmărim serpentina șoselei ce urcă pe munte. Ar fi fost comod să mergem mereu în linie dreaptă și ar fi comod, în continuare, dar viața nu e comodă.

Cărările vieții există înainte de a fi existat noi și ele vor continua să existe și după noi. Aceasta este realitatea și altă șosea nu există pentru că nu există altă realitate.

În continuare, am realizat ceea ce – poate – nicio asociație profesională din România nu a realizat pe plan intern și internațional.

Asociația Generală a Inginerilor din România a avut, de la (re)întemeierea ei, un caracter dinamic, pe care l-a păstrat și aprofundat. Ea nu a fost concepută ca un club, ci ca o instituție de luptă pentru a realiza un program național. Avem motive să fim mândri de succesele noastre de la reînființare, care au fost recunoscute cu prisosință.

Din 1995 și, apoi, recunoscută prin H.G. 252/2000, sărbătorim, în fiecare an, la 14 septembrie, *Ziua inginerului*. Cu această ocazie se acordă și *Premiile AGIR* pentru realizări deosebite ale inginerilor în anul precedent. AGIR acordă și premii studenților câștigători la concursurile naționale, precum și elevilor din școlile tehnice și profesionale câștigători ai Olimpiadelor școlare de profil.

Prin Ordonanța de Guvern nr. 26/2000 am fost recunoscuți drept „persoană juridică română de drept privat, fără scop patrimonial, ca fiind de utilitate publică”. Suntem inițiatori și membri fondatori ai Fundației *Premiul Român pentru Calitate J. M. Juran* (unde am fost președinte două mandate), care, din păcate, a falimentat și - odată cu ea - s-a pierdut și un proiect cu fonduri europene de un milion de euro, după ce a fost aleasă noua conducere pe care nu doresc să o numesc. Odată cu Fundația au dispărut și centrele de excelență din teritoriu. Mi-a părut extrem de rău și m-am simțit jenat față de savantul de renume mondial J. M. Juran cu care m-am consultat pentru înființarea Fundației și care a acceptat săi poarte numele.

Hotărâre nr. 525 din 22/06/2000

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 296 din 29/06/2000

Intrare in vigoare: 29/06/2000

privind instituirea Zilei inginerului român

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. - Se institue Ziua inginerului român, care se sărbătorește în ziua de 14 septembrie a fiecărui an.

Art. 2. - Ministerul Educației Naționale, Academia de Științe Tehnice și asociațiile profesionale ale inginerilor din România sunt autorizate să organizeze manifestări științifice cu caracter simbolic, prilejuite de acest eveniment.

**PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU**

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

Ministrul agriculturii și alimentației,
Ioan Avram Mureșan

Ministrul educației naționale,
Andrei Marga

București, 22 iunie 2000.

Nr. 525.

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 598/30.VIII.2007

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Â R E
pentru recunoașterea Asociației Generale a Inginerilor din România
ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Asociația Generală a inginerilor din România, persoană juridică română de drept Calea Victoriei nr. 118, sectorul 1, ca fiind de utilitate publică.

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 22 august 2007.

Nr. 970.

Am conlucrat cu *Președinția României*, cu *Guvernul României*, cu ministerele economice și, în mod special, cu *Ministerul Educației, Cercetării și Inovării*, cu *Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică* și avem o colaborare susținută cu organizații neguvernamentale din societatea civilă. Participăm la programe de cercetare cu finanțare internă și europeană.

Înțial, anual și apoi la doi ani, din motive financiare, organizăm *Simpozionul inginerilor români de pretutindeni*, la care se dezbat cele mai importante teme de interes pentru țară, folosind experiența inginerilor români din țările învecinate și din alte state. Anul acesta, în zilele de 6 – 8 septembrie, a avut loc cel de al XIII -lea Simpozion cu tema „Ingineria în slujba dezvoltării României”.

În primul an de la înființare, am devenit membri ai *Federației Mondiale a Inginerilor (FMOI)* și, pentru activitatea noastră, drept apreciere și recunoaștere a ceea ce a însemnat AGIR, am fost aleși pentru două mandate successive în perioada 2001 – 2009 membru național în Comitetul executiv.

În anul 2000, pentru prima dată în țara noastră, a fost organizată și găzduită ședința Comitetului executiv FMOI. În anul 1995, am fost primiți în *Federația Europeană a Organizațiilor Inginerești (FEANI)*, iar în intervalul 1996 – 2000 am avut onoarea să fac parte din Biroul executiv al Federației. În anul 2008, în premieră pentru țară din Sud-Estul Europei am organizat și găzduit Adunarea Generală a FEANI, a comisiilor acesteia și a unei sesiuni academice organizate cu această ocazie, onorată și de prezența fostului președinte al României, dl Ion Iliescu. Au fost acreditate toate facultățile tehnice cu tradiție din țara noastră de către FEANI și, drept urmare,

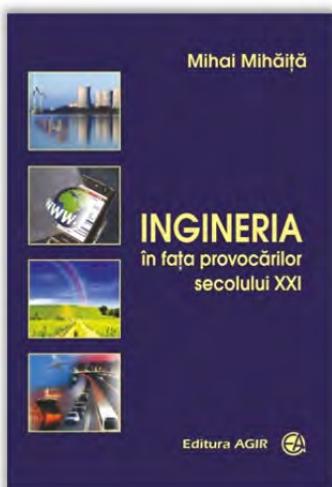
246 ingineri români au primit titlul de EurIng. Am făcut și facem parte din comisiile de lucru ale acestor două federații ingineresti FMOI și FEANI.

AGIR a avut o contribuție importantă, decisivă la crearea *Academiei de Științe Tehnice din România (ASTR)* ca for de consacrare științifică la nivel național a personalităților din domeniul ingineriei. Ideea de a înființa a Academia s-a născut în aceeași perioadă când s-a reînființat AGIR dar s-a constituit abia în 1997. Si această realizare a cerut multă devoțiune și mari eforturi.

Cu ocazia sărbătoririi a 20 de ani de la înființarea s-a editat o carte care cuprinde istoria e scurt a Academiei.

În cartea *"Un sfert de secol de la (re)nașterea AGIR – Primii pași"* sunt prezentate documente pe care se bazează afirmațiile cuprinse în text. Cunoscând că Muzeul Tehnic „Dimitrie Leonida” a rămas la nivelul modest de început, deși are 5000 de piese dintre care 300 de o

valoare excepțională; nu dispune de o clădire corespunzătoare, s-a elaborat un studiu privind înființarea Parcului Național al Științei și Tehnicii. Acest obiectiv urma să se realizeze cu ocazia sărbătoririi, în anul 2006, a 100 de ani de când în actualul Parc Carol I s-a organizat prima Expoziție Industrială Națională, iar în anul 2009 se împlineau 100 de ani de la Înființarea Muzeului Național Tehnic „Dimitrie Leonida”.

Parcul Național al Științei și Tehnicii, este conceput cu două componente principale:

- Parcul Carol I cu punctele de atracție existente, inclusiv Planetariul și noi exponate tehnice;
- Muzeul Științei și Tehnicii, care să funcționeze în actuala clădire, extinsă și recondiționată, în fosta Uzină Electrică Filaret și fosta Gară Filaret, ambele recondiționate și amenajate.

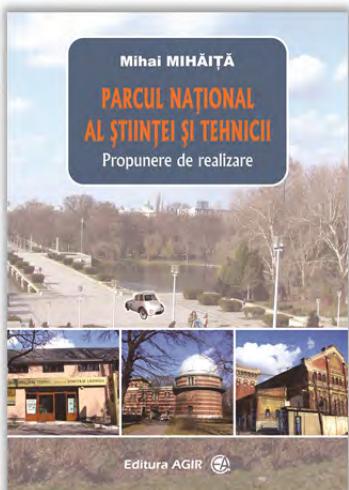
Studiul a avut menirea de a pune la îndemâna factorilor de decizie, argumentele necesare pentru a lua o hotărâre cu privire la realizarea acestui obiectiv de interes național în actualul Parc Carol I și în unele construcții din vecinătate.

Ne-am adresat factorilor decidenți – cu toată încrederea – cu rugămîntea de a examina propunerea de a se crea Parcul Național al Științei și Tehnicii, ca un demers îndreptat spre punerea unui complex muzeal modern în slujba procesului de instruire a publicului larg, în special a tinerilor, în spiritul promovării celor mai înalte valori

naționale și mondiale, un complex turistic aducător de venituri.

Studiul nostru nu s-a bucurat de atenție astfel că în anul 2010 a apărut cartea *Parcul Național al Științei și Tehnicii – Propunere de realizare* și pe care am distribuit-o, din nou, autorităților. Nici de această data nu am avut succes.

Recent, Consiliul General al Municipiului București a luat decizia să înceapă realizarea acestui proiect făcând primul pas prin extinderea Muzeului Național Tehnic „Dimitrie Leonida” în clădirea Uzinei

Electrice Filaret. Noi susținem acest început și sperăm că se va realiza măcar o parte din studiul nostru.

Dintre cele mai importante acțiuni cuprinse în programul de manifestări cu tema „Istoria ingineriei românești” se remarcă cele trei aniversări : 120 de ani de la inaugurarea liniei de cale ferată Buzău-Mărășești, înființarea Societății Politehnice; reorganizarea Școalei Naționale de Poduri și Șosele.

Pentru sărbătorirea a 120 de ani de la inaugurarea liniei de cale ferată Buzău-Mărășești – prima cale ferată proiectată și construită de ingineri români – a circulat un tren de epocă și s-au ținut conferințe în stațiile Buzău, Focșani și Mărășești, la care au participat oficialități locale și un public numeros.

Gara Buzău

Gara Râmnicu-Sărat

Gara Mărășești

Conferința referitoare la înființarea Societății Politehnice și cea privind reorganizarea Școalei Naționale de Poduri și Șosele au fost urmate de amplasarea de plăci comemorative în incinta Gării de Nord pe clădirea Rectoratului Politehnicii din București situată în strada Polizu. La eveniment au asistat numeroase personalități din învățământ și industrie.

Cu această ocazie s-a editat și o carte intitulată „*Pagini din istoria ingineriei românești 1881-2001*”.

Manifestările tehnico – științifice, cele cu caracter aniversar și cu alte teme au fost aduse și la cunoștința publicului larg prin publicațiile asociației și prin alte canale mass media.

Prin publicațiile noastre *Univers ingineresc* și *Buletinul AGIR* am încercat, și am și reușit, să facem cunoscute problemele și frământările noastre legate de profesia de inginer în România de azi, pe care o dorim mai bogată, mai frumoasă, cu oameni care să se bucure de viață.

Prin *Editura AGIR*, cea mai importantă editură tehnică din țară, s-au tipărit sute de titluri de specialitate, constituindu-se într-un centru important de cultură tehnică, cunoscut în toată țara.

De asemenea, rețeaua de contacte oferită de internet este intens folosită, pe măsură ce dezvoltarea și distribuția cunoștințelor au devenit o activitate generatoare de putere, datorită și faptului că am realizat o legătură cu filialele din țară. Avem o pagină web a AGIR, prin care ne prezentăm și ne facem cunoscută activitatea în lume. Acum, după aproape 29 ani de la reînființarea AGIR putem spune că am realizat ceea ce ne-am propus și chiar mai mult, în toate domeniile pe care le-am avut în vedere.

În AGIR sunt 6335 de membri dintre care 151 sunt membri asociați (arhitecți, fizicieni, chimici, economisti și alte specialități conexe ingineriei) și sunt organizați în 26 de Sucursale, o Filială, 19 Societăți și 13 Cercuri.

Sucursale și filiale AGIR

1. Sucursala Dr.ing. Micaciu Alexandru
Alba Cătălin

2. Sucursala Dr.ing.dipl. Balaș Valentina-
Arad Emilia

3. Sucursala General dr.ing.dipl. Anton
Argeș Constantin

4. Sucursala Ing.dipl. Șinca Maria
Avrig Mîrșa

5. Sucursala Dr.ing. Pal Anton
Bacău

6. Sucursala Prof.dr.ing.dipl. Tonț Dan-
Bihor George

7. Sucursala Ing.dipl. Chiriac Gabriel
Botoșani

8. Sucursala Ing.dipl. Tomescu Traian
Brașov

9. Sucursala S.l.dr.ing.dipl. Iancu Vasile
Caraș-
Severin

10. Filiala Cluj Prof.em.dr.ing.dipl. DHC Bejan
Mircea

11. Sucursala Ing.dipl. Fildan Nicolae
Constanța

12. Sucursala Prof.dr.ing.dipl. DHC Manolea
Dolj Gheorghe

13. Sucursala Prof.univ.dr.ing.dipl. Vasilescu
Galați Elisabeta

14. Sucursala Prof.univ.dr.ing.dipl. Ghimiș
Gorj Ștefan-Sorin

15. Sucursala S.l.dr.ing.dipl. Rațiu Sorin Aurel
Hunedoara

16. Sucursala Conf.univ.dr.ing.dipl. DAN
Iași Dorin

17. Sucursala Conf. univ. dr.ing.dipl. Darabă
Maramureș Dinu

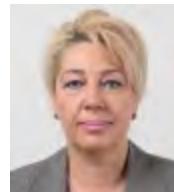
18. Sucursala Dr.ing.dipl. Bala Dumitru
Mehedinți

19. Sucursala Ing.dipl. Ciuchi Rodica
Neamț

20. Sucursala Dr.ing.dipl. Stănilă Sorina-
Petroșani Daniela

21. Sucursala Conf.dr.ing.dipl. Drumeau
Prahova Adrian-Cătălin

22. Sucursala Euring Prof.dr.ing.dipl. DHC
Sibiu Bologa Octavian-Constantin

23. Sucursala Euring prof.em.dr.ing.dipl.
Suceava Pentiuc Radu-Dumitru

24. Sucursala Dr.ing.dipl. Dănilă Florin
Teleorman

25. Sucursala Prof.univ.dr.ing.dipl. Petanec
Timiș Doru-Ion

EurIng.prof.em.dr.ing.dipl.
Babeu Tiberiu-Dimitrie
Președinte onorific

26. Sucursala Ing.dipl. Sîrbu Alexandrina
Vâlcea

Societăți AGIR

1. Societatea Dr.ing.dipl. Visileanu
Inginerilor Textiliști Emilia

2. Societatea Română Prof.dr.ing.dipl.
de Energetică Golovanov Nicolae

3. Societatea Română Ing.dipl. Teodorescu
pentru Sisteme de Marius-Alexandru
Propulsie Aerospațială - Henri
Coandă

4. Federația Inginerilor Prof.dr.ing.dipl.
Metalurgi Dimitriu Sorin-Petre

5. Asociația de Prof.univ.dr.ing. Sorin
Acționări Electrice Mușuroi

6.	Societatea Inginerilor Petroliști	Prof.dr.ing.dipl. Tocan Dumitru	
7.	Societatea Inginerilor din Telecomunicații	Dr. ing. dipl. Stănciulescu Ion	
8.	Societatea Inginerilor Militari	Prof.dr.ing.dipl. Russu Marius-Alexandru	
9.	Societatea Inginerilor din Transporturi	Prof.univ.dr.ing.dipl. Dragu Vasile	
10.	Societatea de Rezistență Materialelor	Euring.prof.em.dr.ing. dipl. Babeu Tiberiu- Dimitrie	
11.	Societatea Femeilor Inginer	Președinte: Micu Lavinia-Mădălina	

12.	Societatea pentru Protecția Mediului	Dr.ing.dipl. Vlaicu Ilie	
13.	Societatea Experților Tehnici Extrajudiciari și Consultanți	Euring dr.ing.dipl. Popa Dragoș-Răzvan	
14.	Societatea de Protecție Împotriva Focului	Ing.dipl. Opriș Mirel	
15.	Societatea de Vest pentru Calitate - Scursala Timiș	Ing.dipl. Bălan Viorica	
16.	Societatea de Energie Regenerabile	Prof.dr.ing.dipl. Tucu Dumitru	
17.	Societatea de Inginerii Agricole	Prof.univ.dr.ing.dipl. Petanec Doru-Ion	

18. Scietatea Inginerilor
din Colegiul Tehnic
Reșița Dr.ing.dipl. Lupu Ioan
Viorel

19. Societatea de
Materiale Avansate Dr.fiz. Grozescu Ioan

Cercuri AGIR

1. Hidrotehnică Timiș Dr.ing.dipl.
Podoleanu
Corneliu-
Eusebiu

2. Construcții Timiș Conf.dr.ing.dip.
l. Florea Dinu

3. Mcanică Timiș Dr.ing.dipl.
Banciu Felicia

4. Drumuri Timiș Ing.dipl.
Dobrescu
Gabriela-Aurora

5.	Elctrotehnica	Timiș	Conf.dr.ing.dip. l. Nicoară Dan	
6.	Tineri Ingineri Mecanici	Timiș	Ing.dipl. Totoreanu Alin Florin	
7.	Inginerilor Epigramiști - Ing Epigrama	București	Ing dipl. Martin Viorel	
8.	Literar al Scriitorilor Ingineri - Literar-Ing	București	Prof.dr.ing.dipl. Vasile Nicolae	
9.	Inginerie Electrică și Informatică Industrială	Hunedoara	Conf.dr.ing.dipl. Deaconu Sorin- Ioan	
10.	Ştiința materialelor și Inginerie Mcanică	Hunedoara	Conf.dr.ing.dipl. Vasiu Teodor	
11.	Vizionar Ing	București	Dr.ing.dipl. Pavelescu Laurențiu	

12. Cercul de "Mcatronică, Adaptronică, Integronică și Cyber - MixMecatronică"	București	Euring
dr.ing.dipl.
Gheorghe
Gheorghe
13. Cercul calității	Dolj	Dr.ing.dipl.
Crișu Traian

Din Asociație mai fac parte 15 membri colectivi (Asociații Profesionale Inginerești și 11 membri susținători (Societăți și întreprinderi industriaie).

Membri colectivi AGIR

1. APROMECA
2. Asociația Profesională a Specialiștilor din Domeniul Echipamentelor sub presiune și Instalațiilor de Ridicat

3. Asociația Cșarilor din România
4. Asociația Corpul Experților Tehnici din România – CET-R
5. Asociația Producătorilor de Materiale pentru Construcții din România
6. Asociația Inginerilor Constructori Proiectanți Structuri
7. Asociația Inginerilor de Instalații din România
8. Societatea Progresul Silvic
9. Societatea Inginerilor de Petrol și Gaze
10. Asociația Profesională de Drumuri și Poduri
11. Asociația Inginerilor Feroviari din România
12. Societatea de Instalații Electrice și Automatizări din România
13. Asociația pentru Automatizări și Instrumentație din România
14. Asociația Tehnică de Turnatorie din România
15. Asociația Română Energia Nucleară

Membri susținători AGIR:

1. ILU G.E.A.R.S SRL	8. SC SIRIUS PROIECTARE
2. Capital Vision	STUDII SRL
3. SC DFR Systems SRL	9. SC Electro-Total
4. CONSIS PROIECT	10. SC ICPE-ACTEL SA
5. SC METROUL SA	11. Institutul de Studii și
Proiectări Căi Ferate
6. InformaticaFeroviară SA	
7. SC Consitrans SRL	

Organele de conducere ale Asociației sunt: Adunarea Generală și Consiliul Director.

EurIng
Dr.ing.dipl.DHC
Mihai Mihaita

Prof.em.dr.ing.dipl.
DHC
Mircea Bejan

Prof.dr.ing.dipl. DHC
**Octavian-Constantin
Bologa**

Conf.univ.dr.ing.dipl.
Dorin DAN

Ing.dipl
Nicolae Fildan

Prof.dr.ing.dipl DHC
Gheorghe Manolea

Prof.dr.ing.dipl.
Eugen Pay

EurIng.prof.em.
dr.ing.dipl
**Radu-Dumitru
Pentiu**

Prof.univ.dr.ing.dipl.
Doru-Ion Petanec

Dr.ing.dipl.
Dragos-Razvan Popa

Dr.ing.dipl.
Cristina Puican

Prof.univ.em.
dr.ing.dipl.
Serban Raicu

Dr. ing. dipl.
Ion Stanciulescu

Prof.dr.ng.dipl. DHC
**Florin-
Teodor Tanasescu**

Ing.dipl
Traian Tomescu

Consiliul Director al AGIR

Pe parcursul existentei AGIR evenimentele importante au fost marcate prin realizarea de medalii, de emisiuni filatelice si plicuri „prima zi”.

Pentru personalități care au făcut parte din AGIR și au avut realizări deosebite în știință și tehnica românească s-au acordat medalii aniversare, Premiu de excelență și diplome.

Asociația Generală a Inginerilor din România, 100 de ani de la înființare

**Nicolae Caranfil
1893 – 1978**

Președinte al AGIR, membru
al Academiei Române,
șerului și Marinei, director
or Comunale București.
I a pus în aplicare planul
salbei de lacuri din jurul
și a parcului Herăstrău.

**Radu VOINEA
1923 – 2010**

Doctor inginer, profesor universitar,
academician. Rector al Institutului
Politehnic București (1972 – 1981),
președinte al Academiei Române
(1984 – 1990), membru fondator și
președinte al Academiei de Științe
Tehnice din România (1997 – 2010),
membru al Academiei Europene de
Arte, Științe și Litere (1987 – 2010).

Mă opresc aici pentru că, aşa cum spuneam la început, mi-am propus să vorbesc, pe larg, despre cum s-a reînființat AGIR și nu să fac o dare de seamă pentru aproape 30 de ani de activitate.

Doresc să mulțumesc celor care s-au implicat în mod direct sau indirect, celor cu care am colaborat, celor care ne-au fost alături la greu, celor care ne-au acceptat cu simpatie, dar și celor care ne-au ignorat ori s-au îndoit de activitatea și competența noastră pentru că ne-au ambiciozat. Mulțumesc tuturor inginerilor români și îi asigurăm că avem gânduri mari pentru viitor.

Mai avem multe de realizat; n-am dorit „totul sau nimic”. Am fost și vom fi responsabili, dar nu am rezolvat o parte dintre obiective. Sunt unele probleme care nu au încă soluție; va trebui să conviețuim cu ele până le vom rezolva. Nu vrem să căutăm făcătorul de minuni, care nu există decât în campaniile electorale. Totdeauna este bine să reflectezi, să-ți exprimi punctul de vedere și să te întrebi pe tine însuți. Progresul vine în urma întrebărilor.

Uneori este bine să privești în urmă la marile controverse ale tranziției, să apreciezi climatul predominant al acelor vremuri pentru a înțelege adevarata valoare a faptelor. Să ținem seama de ceea ce spunea Lucian Blaga „*nimeni nu-i aşa de tare ca trecutul și nimic nu-l poate schimba*”, în vreme ce astăzi, după Albert Camus „*libertatea este dreptul de a nu minți*”

Astăzi, AGIR își propune ca, în condiții noi, păstrând și îmbogățind idealurile perene ale inteligenței tehnice românești, să acționeze în structuri noi și cu metode noi.

Inginerii nu cer țării simpla lor „utilizare” ca funcționari și automate, ci un maximum de eficiență a muncii lor de creație pentru ridicarea economică a României prin efortul tăcut și continuu ce

caracterizează lucrările metodice, mentalitatea și etica profesiei noastre.

Potențialul de a-și înfăptui funcțiile asumate s-a datorat faptului că asociația noastră, în condițiile în care țara are atâta nevoie de ingineri, se caracterizează prin putere morală, nu cuprinde grupuri de interes divergente și nu folosește metode nedemocratice.

Politica noastră privind creșterea numărului membrilor asociației se va face ținând seama de ceea ce spunea prof. ing. Ion Ionescu despre membrii *Societății Politehnice*: „O societate nu este, însă, mare și puternică numai prin numărul membrilor ei, ci și prin valoarea acelora care o compun, prin rolul pe care l-au jucat cât mai mulți dintre dânsii în dezvoltarea și prosperitatea țării, prin progresele pe care le-au dat științei pure sau aplicate în ramura în care se îndeletniceșc, prin lucrările pe care le-au proiectat sau executat și prin renumele pe care îl dau țării în lumea întreagă”. Noi nu-i dorim în rândul asociației decât pe cei care doresc și sunt dispuși să se identifice cu idealurile ei.

În mare măsură ne preocupă creșterea demnității noastre și prin cunoașterea trecutului, dar nu vorbind fără substanță despre românism.

Susținând reconectarea cu istoria științei și tehnicii românești, știm ce face istoria cu noi și învățăm ce să facem noi pentru istorie.

Continuând tradiția înaintașilor, AGIR nu este o asociație de paradă, fără utilitate, de vanități satisfăcute, dominată de ambiții și intrigi. Poarta AGIR sunt întotdeauna închise intereselor meschine, se deschid numai la sunetul înaltei ținute morale.

Trebuie să se înțeleagă de cei care conduc destinele economice și politice ale țării că ea, țara, nu poate fi mai bogată și mai prosperă fără implicarea totală a corpului ingineresc, aşa cum și-au propus

înaintașii noștri acum 100 de ani și ale căror preocupări și idealuri sunt în continuare actuale.

Este normal ca în anul Centenarului să spunem că rostul AGIR a fost definit prin fapte, iar vitalitatea asociației noastre este o demonstrație a rostului misiunii sale.

Este necesar, este oportun să spunem că cea dintâi funcție a fost și este promovarea științei și tehnicii punerea competenței tehnice în mod liber în serviciul națiunii, folosind libertatea cuvântului și a acțiunii, realizând ceea ce, acum, putem numi opinia publică tehnică. Dar scopul acestei opinii tehnice nu este să se risipească în manifestări răzlețe și fără autoritate, degenerând în critică facilă, anonimă și lașă, atât de familiară românilor, ci să fie organizată, sistematizată și disciplinată cu sensul ei adevărat constructiv, care să dea valoare și autoritate. Să ținem seama de intuiția exactă a fondatorilor AGIR privind adaptarea sa la nevoile țării și ale inginerilor pe plan profesional și civic.

AGIR trebuie să fie un organ de luptă, deoarece la urma urmei nimic nu se poate obține, nici în țara cea mai democratică, decât tot prin luptă, iar dinamismul sufletesc rămâne, pretutindeni, condiția izbânzii. Si oricine trebuie să recunoască, sub raportul dinamismului AGIR a fost și trebuie să fie greu de întrecut.

AGIR este o instituție vie prin comunitatea de simțire a membrilor săi și prin frumoasa ei tradiție, fiind o adevărată personalitate colectivă în mijlocul marii familii a neamului românesc, știind că predecesorii au luptat și pentru prezentul nostru.

Fără AGIR s-ar fi realizat greu concentrarea învățământului tehnic superior și tot prin eforturile AGIR s-a pus capăt unei controverse care a împărțit corpul ingineresc; de aceea, AGIR va trebui să vegheze

asupra învățământului, fiindcă nu există drept natural mai mare, mai important, decât dreptul fiecărei profesii de a se ocupa de formarea elementelor care îi asigură regenerarea și buna împlinire a îndatoririlor sale viitoare în mijlocul națiunii. Vorba lui Nichita Stănescu: „Curăță câmpul, ca să aibă loc să aterizeze îngerii“. Ei sunt îngerii tineri care ne urmează, iar noi trebuie să pregătim și să identificăm soluțiile pentru cei de mâine.

Rolul AGIR a fost și este unic și de neînlocuit, de apărător al ideii naționale în cadrul profesiunii noastre. În această luptă pentru punerea profesiunii ingineresci în slujba interesului național, prin valorificarea gândirii și faptei din toate specialitățile și în toate regiunile țării, AGIR a făcut și face tot ceea ce trebuie făcut. Dacă n-ar fi decât această realitate, AGIR tot ar merita să existe și să acționeze pentru a-și îndeplini rolul, care este o fărâmă din misiunea istorică și a generației noastre, mai ales în condițiile istorice actuale.

Obiectivele Adunării de înființare din 1918 de la Iași și ale Congresului din 1921, prin patriotismul, prin spiritul lor înălțător au constituit un reper pentru activitatea asociației și să ne propunem acum, ca acest moment jubiliar să genereze o nouă revigorare a activității AGIR pentru că, noi toți, tractăm după noi un trecut.

Să ne asumăm această sărbătoare ca pe o activitate de participare la reînnoirea propriului nostru popor.

„Numai întoarcerea noastră către trecut ne dă forța faptelor de azi“, sublinia Nicolae Iorga, iar Mihai Eminescu spunea: „Orice bun cetățean are datoria de a se ocupa de viitorul patriei sale.“

CASA AGIR

Timp de 17 ani de la înființarea Asociației și până în 1936 „Casa AGIR” a trăit numai în gândurile, proiectele și aspirațiile membrilor săi. În cursul anului 1933 s-a ivit ocazia ca AGIR să poată cumpăra o parte din etajul VI al palatului Societății Politehnice. Cum însă unul dintre co-parteneri și-a exercitat dreptul de preemtivă și, în urma refuzului Societății Politehnice de a cumpăra etajul, s-a înlăturat AGIR-ului, posibilitatea cumpărării. În consecință, s-a hotărât realizarea unei construcții proprii, care, din cauza greutăților, apărea nu ca o imposibilitate, ci, în cazul cel mai bun, ca unul din obiectivele mai îndepărtate de atins. AGIR urma să se mulțumească doar cu modesta cameră pe care Societatea „Progresul Silvic” i-o punea la dispoziție încă din aprilie 1927. În 1936 a fost necesară manifestarea voinței ferme a Consiliului AGIR, ca un gest de afirmare concretă a solidarității inginerești pentru ca „utopia” de altă dată, să devină realitate. După patru ani de infinite dificultăți dublate însă de străduințe pe măsură, inginerii români să trăiască sentimente de mândrie și satisfacție ca, după 22 de ani de existență AGIR, să aibă prilejul de a-și desfășura Congresul și Adunarea Generală în Casa lor proprie. Clădirea nu conține nimic care ar putea să sugereze risipă de spațiu sau semne de opulență. Este – și aceasta – o mărturie a conceptului de voință, a rolului inginerului în societatea românească, acela de a crea mult și a folosi puțin.

* * *

Casa AGIR, construită după planurile arhitectului Bordenache, constituie unul dintre edificiile deosebit de interesante din București și în ceea ce privește decorația interioară.

O pictură murală de circa 20 mp executată de pictorița Juliette Orășanu contribuia la înfrumusețarea sălii de festivități. Pentru a se ajunge la alegerea temei acestei compozиtii, au existat mai multe discuții pentru ca realizarea acestei picturi murale să reprezinte, ceva specific, românesc. Până la urmă, dorințele inginerilor și cu acordul creațoarei, s-a realizat o retrospectivă foarte simplă a tehnicii românești.

După cum se vede, pictura cuprinde de fapt numai trei elemente: pe planul îndepărtat - Podul lui Traian sub un castru roman, în mijloc – Podul de la Cernavodă iar pe prim plan, un șantier în plină activitate, în mijlocul căruia se ridică simbolic un Tânăr elev-inginer al Școlii Naționale de Poduri și Șosele în uniforma de pe vremuri.

S-a considerat că această trecere pe planul trecutului dă precizie și valoare de simbol siluetei de „podist” atât de familiară Bucureștiului de altădată. De altfel, nici nu se poate cădea că axa întregului Corp Tehnic românesc a fost constituită de Școala Națională de Poduri și Șosele, aşa încât nu este nicio exagerare în a simboliza inginerimea însăși prin această uniformă pe cât de tradițională pe atât de evocatoare.

Dar retrospectiva tehnicii românești pe care o reprezintă pictura doamnei Juliette Orășanu ar putea apărea unilaterală, întrucât reprezintă doar opera ingineriei de construcție pură, or tehnica este în esență ei multilaterală, deoarece reclamă evocarea tuturor ramurilor ei, și atunci s-a socotit că cea mai bună completare a picturii murale o constituie încrustarea pe peretele opus a unor scuturi heraldice de email în culori care să reprezinte în mod simbolic cele 11 specialități principale ale tehnicii de atunci. Meritul cel mare al artistei Lucia Beller este de a fi reușit să împace exigențele stilului heraldic și tradiția de sobrietate și expresivitate a acesteia cu toate instrumentele tehnicii moderne care simbolizează diferite specialități inginerești.

Este de remarcat în modul cum s-au executat diferite scuturi și faptul că însăși întrebuințarea culorilor este de atâtea ori adânc semnificativă.

*

* * *

În perioada în care Casa inginerilor AGIR era folosită de unele instituții ale statului, pictura murală a fost acoperită cu tencuiială iar semnele heraldice au dispărut. A mai dispărut și un bust al regelui Carol al II-lea executat de un Tânăr sculptor diletant, inginerul Emil Gh. Negulescu de la Giurghiu (Transilvania), același care a sculptat și un frumos bust al regelui Ferdinand, mult apreciat. Bustul regelui Carol al II-lea ieșe din banal prin redarea interpretării artistice date fizionomiei. Este de datoria noastră de a reface pictura murală și semnele heraldice cu ocazia Centenarului AGIR.

ACADEMIA DE ȘTIINȚE TEHNICE DIN ROMÂNIA

În ultimele zile ale lui decembrie 1989 și primele zile ale lui ianuarie 1990 se contura o schimbare. Revoluția este un act istoric național și este sigur că după ea structurile de guvernare nu rămân aceleași.

M-am gândit atunci că nu trebuie să trăim numai clipa, ci și să ținem seama de viitorul apropiat și mai îndepărtat. Era nevoie să facem ca știința și tehnica să reacționeze prompt și durabil. Știam, desigur prea bine că pentru atingerea unui țel de ordin organizatoric era nevoie să gândesc în linii mari la răspunderea ce mi-o asumam.

Reînființarea Asociației Generale a Inginerilor din România (AGIR) ca reprezentantă globală a inginerilor, a fost primul gând și odată cu el s-au născut ideea și dorința înființării unei Academii care să fie un garant al dezvoltării științelor inginerești, de schimbare industrială radicală cerută de condițiile ce se creau, pentru realizarea unei societăți moderne.

Primele încercări prin care a trecut AGIR au fost cele mai grele; cele mai mari obstacole le-am întâmpinat la început, iar după ce au fost depășite, calea a devenit mai netedă.

Rezultatele remarcabile, obținute pe plan intern și internațional, au creat condițiile pentru o aplecare mai atentă asupra instituției

academice a inginerilor. Nu mă așteptam să fie ușor, dar aveam convingerea că se poate.

Erau și sunt mulți ingineri cu performanțe remarcabile recunoscute pe plan intern și internațional, care nu puteau să beneficieze pe merit de un titlu de consacratie în țara lor, așa cum aveau bunăoară, agronomii și medicii. La secția de Științe Tehnice din Academia Română numărul membrilor era limitat iar toate locurile ocupate. Nu eram pregătit, nu aveam o viziune clară pentru o încercare atât de curajoasă precum înființarea unei instituții academice, așa cum nici în ceea ce privește AGIR nu am fost pregătit la început, exista totuși o tradiție.

Pe atunci, opinia dominantă era că Academia ce urma a se crea să lucreze în complementaritate cu Secția de Științe Tehnice din Academia Română, cu o activitate similară acesteia. S-a dovedit că nu este ușor, chiar este foarte greu să treci de la o simplă idee la realizarea ei efectivă, la o realitate dacă nu o abordezi cu fermitate, cu suficientă determinare.

Dorința inginerilor îndreptățiti îmi era cunoscută, dar nu știam ce idei împărtășesc membrii Academiei Române, președintele Academiei, președintele și membrii Secției de Științe Tehnice. În prima discuție cu academicianul Gheorghe Buzdugan, președintele secției de științe tehnice a Academiei Române, am fost plăcut surprins și impresionat de entuziasmul cu care a susținut înființarea unei Academii a Inginerilor.

Multe discuții am avut cu președinții Academiei Române, în special cu academicianul Virgil Constantinescu, el însuși inginer, care, pe lângă susținerea inițiativei, a propus întâlniri repetitive în scopul clarificării obiectivelor, schimburi de idei privind pașii de urmat și cum să fie numită Academia Științelor Inginerești.

După un timp, s-au obținut avize preliminare de la Ministerul Educației Naționale, Ministerul Cercetării și Tehnologiei și Academia Română, care au permis trecerea la elaborarea statutului.

Avizul Academiei Române privind denumirea „Academiei de Științe Tehnice din România” a fost precedat de unele controverse deoarece președintele Academiei nu mai era academicianul Virgil Constantinescu, plecat ca ambasador la Bruxelles și, între timp, apăruse o lege care restricționa folosirea cuvântului „academie”, deoarece era utilizat în mod excesiv nepotrivit și fără avizul Academiei Române. Prezentând argumente convingătoare, până la urmă s-a înțeles rațiunea și importanța demersului. Ca urmare, s-a obținut avizul necesar de la Academia Română, al cărei președinte era academicianul Eugen Simion, reputat om de litere. Aprobarea Prezidiului Academiei Române a fost semnată de acad. Marius Peculea vicepreședinte la acea vreme, cu denumirea „Academia de Științe Tehnice din România”. Ar fi multe de explicat de ce s-a optat pentru această denumire și nu alta, dar, la momentul acela, s-a considerat că este cea mai potrivită pentru a fi acceptată.

S-a trecut, de îndată, la realizarea primei forme a statutului împreună cu consilierul juridic al AGIR, regretatul dr. Paul Mateescu. Acest statut a fost analizat și definitivat împreună cu academicianul Radu Voinea, prof. dr. ing. Florin Tănăsescu și prof. dr. ing. Mircea Petrescu, care s-au alăturat și au susținut cu convingere crearea Academiei de Științe Tehnice din România.

În ședința membrilor fondatori din 17 octombrie 1997, s-a constituit Asociația „Academia de Științe Tehnice din România” (ASTR), s-a ales conducerea ei: acad. Radu Voinea – președinte, Mihai Mihăiță și Mircea Petrescu – Vicepreședinți, Florin Tănăsescu – secretar general. În continuare, au început demersurile pentru

obținerea personalității juridice, cu sediul în imobilul din bd. Dacia nr. 26 din București, pus la dispoziție cu generozitate de AGIR care, prin numeroase și îndelungate procese, își recuperase o parte din patrimoniu.

Tot AGIR prin Ordinul de plata nr.248/26.10.1997 a virat în contul ASTR suma de 10.000.000 lei pentru formarea patrimoniului social inițial.

Prin Sentința civilă nr.1216/11.12.1997 a Tribunalului București – Secția Contencios Administrativ - Civilă, s-a obținut personalitatea juridică a Asociației „Academia de Științe Tehnice din România” ca organizație autonomă, neguvernamentală, apolitică și cu activitate nonprofit.

Academia a funcționat și a dus la îndeplinire obiectivele, fiind recunoscută și apreciată în țară și străinătate. Ca urmare, în luna octombrie 2006, ASTR a fost acceptată în Euro - CASE (European Council of Applied Sciences, Technologies and Engineering), alături de alte 21 de academii tehnice ingineresti din Europa (câte erau la acea dată).

Prin Hotărârea de Guvern nr. 807/21.06.2006, ASTR a fost recunoscută de utilitate publică.

Încă din 2004, s-a născut ideea că interesele noastre ar fi mai bine reprezentate prin trecerea de la Asociației „Academia de Științe Tehnice din România” la Academiei de Științe Tehnice din România, constituită prin Lege.

Din păcate, ne-am decis cu oarecare întârziere să acționăm, au fost ezitări, păreri diferite, și ca în toate situațiile când se amână, lucrurile s-au complicat. La început, printr-o tatonare timidă, urmată de o activitate îndelungată și complexă, care a durat aproape 4 ani, activitate în care m-am implicat major, la fel ca și în prima etapă.

S-a apelat și am găsit înțelegere la inginerii din Parlamentul României din toate partidele politice în legislatura 2004-2008, astfel încât s-a avansat o inițiativă parlamentară pentru înființarea Academiei de Științe Tehnice din România, ca for de consacrare științifică la nivel național a personalităților din domeniul ingineriei, de dezbatere și inițiativă pentru promovarea și dezvoltarea cercetării, creației tehnice și a învățământului ingineresc, prin reorganizarea Asociației „Academia de Științe Tehnice din România”.

Întocmirea proiectului de lege și obținerea avizelor de la ministere și de la Academia Română, modificarea repetată a acestuia, în funcție de avize, a fost o activitate îndelungată și laborioasă.

Discutarea și aprobarea legii în plenul Camerei Deputaților au avut loc la 8 octombrie 2008, iar promulgarea Legii nr. 230/2008 de către președintele României s-a făcut la 30 octombrie 2008 și a fost publicată în Monitorul Oficial nr.748/05.11.2008.

În paralel cu activitatea de alcătuire și aprobaire a statutului de către Guvernul României s-a lucrat la pregătirea bugetului academiei, care a fost prevăzut distinct în cel al MECI, respectiv al ANCS, pe anul 2009 și aprobat de Parlamentul României.

Adunarea Generală din 4 mai 2010 s-a ținut fără participarea președintelui, acad. Radu Voinea care era internat în spital. La 10 mai 2010, Președintele Academiei de Științe Tehnice din România ne-a părăsit.

În mod abuziv, Ministerul Educației și Cercetării, (MEC) inițiatorul OUG 79/2010, a redus abuziv (a anulat) schema aparatului de lucru al ASTR și continuă să mențină această situație anormală și ilegală cu toate demersurile, documentate prezентate.

Prin OUG nr. 79/2010 s-a modificat art.28, art.29 și art.30 din Legea 230/2008 privind înființarea și funcționarea ASTR, anulându-se

subvențiile de la bugetul de stat, aşa cum se prevedea la primele două articole.

Art. 30 din Legea 230/2008 prevedea „Organele administrative teritoriale sprijină ASTR prin acordarea de spatii necesare funcționarii în bune condiții.”

Prin insistențe, în iulie 2013, prin Legea 215 se abrogă OUG 79/2010 și se obține, din nou, finanțarea de la bugetul de stat, în octombrie 2014, iar art. 30 nu mai este abrogat.

Academia ar zece Secții de specialitate cu 259 de membri din care 95 titulari, 76 corespondenți, 77 membri de onoare,- din care 35 sunt din alte țări - și 11 membri asociați.

La nivel teritorial s-au constituit Filiale - Timișoara, Cluj, Iași, Brașov, Craiova și Chișinău - din care fac parte membrii Academiei din zona respectivă.

Membrii Academiei au avut o intensă activitate publicistică. În baza protocolului de colaborare încheiat cu Asociația Generală a Inginerilor din România s-a convenit ca sub îngrijirea Editurii AGIR, editură cu o tradiție de peste 60 de ani în domeniul publicațiilor tehnice, să apară și lucrări ale ASTR sau ale membrilor acesteia.

Anual se desfășoară Zilele Academiei de Științe Tehnice din România în principalele centre cultural - științifice din țară. S-a ajuns la cea de a 12 -a ediție, iar tematica este aleasă cu grijă în vederea soluționării sau dezbaterei unor probleme de actualitate.

Pentru prim dată, în anul 2017, s-au acordat Premiile Academiei, conform regulamentului aprobat de Adunarea Generală din 6 iulie 2012, pentru realizări tehnico-științifice valoroase.

În Academie se desfășoară, permanent, și alte activități tehnico-științifice; conferințe, lansări de carte, aniversări și comemorări ale

unor personalități, sărbătorirea unor membri ai Academiei și se prezintă Discursuri de recepție.

În cei 10 ani de apartenență la Euro-CASE activitatea a cunoscut o dezvoltare continuă.

Consortiul european al Asociațiilor Academice din care face parte și The European Council of Academies of Applied Sciences, Technologies and Engineering (EURO-Case) a inițiat împreună cu Comisia Europeană proiectul SAPEA (Science Advice for Policy by European Academies). În cadrul proiectului SAPEA, Euro-Case, ne-a solicitat sprijin pentru organizarea unui workshop cu tema „Best practice of interaction between academies and policymakers”, care s-a ținut în perioada 16-17 octombrie 2017, la București.

La workshop au participat 50 de delegați din partea celor 100 de academii europene, iar din țara noastră au participat câte doi reprezentanți de la Academia Română, Academia de Științe Tehnice din România, Academia de Științe Agricole și Silvice, Academia Medicală și Academia Oamenilor de Știință din România.

La 7 noiembrie 2018, s-a prezentat raportul CCU (Tehnici de captare și utilizare a carbonului) și Referatul comisiei de avizare științifică de către specialiști din cadrul Programului SAPEA în fața membrilor ASTR și a altor invitați din Ministerul Energiei, Ministerul Mediului și din Institute de cercetare.

Societatea este într-o eră de transformării rapide și profunde ale modului de viață, ale muncii și organizării sub presiunea formidabilă a științei, a noilor tehnologii.

În aceste condiții, ASTR trebuie să-și lărgească sfera de competențe, pentru a ține seama, în studiile sale, de ansamblul disciplinelor și de factorii implicați. Să realizeze parteneriate interne și externe și să

găsească noi ghiduri pentru reflecții prospective față de incertitudinea în creștere din timpurile noastre.

Pentru realizarea acestor transformări ar trebui să se instituie relații active cu partenerii naturali, Academia Română, academiile de ramură, asociații științifice și tehnice și alte asociații profesionale, instituțiile politice și guvernamentale și altele.

Colaborarea cu Asociația Generală a Inginerilor din România (AGR) va continua și se va dezvolta.

Consacrarea științifică obținută prin intrarea în Academia de Științe Tehnice din România trebuie înțeleasă ca o datorie socială și umană, confirmată prin activități și realizări noi. Să aducem în mijlocul societății, modele care vor contamina, să se învie spiritul de sacrificiu al înaintașilor, pe care să-i cinstim și cărora să le urmăm exemplul.

În cartea scrisă cu ocazia aniversării a 20 de la înființarea Academiei de Științe Tehnice din România se află mai multe date despre scurta istorie a acestui for de consacrage științifică la nivel național.

VIZIONAR ING

**De vorbă cu Dr. ing. Laurențiu PAVELESCU,
Președinte VIZIONAR ING,
Președinte și Director General SC CAPITAL VISION SRL**

I. Când s-a înființat cercul Vizionar Ing?

În data de 19 februarie 2014, la inițiativa președintelui Asociației Generale a Inginerilor din România (AGIR), domnul dr.ing. Dr.H.C. Mihai Mihăiță, s-au întrunit în ședință comună un număr de 10 inGINERI (vezi tabelul atașat) care au decis înființarea unui **cerc ingeresc de reflecție și dezbatere** numit **Vizionar Ing**, la sediul AGIR din Calea Victoriei.

II. Ce înseamnă de fapt Vizionar Ing?

Vizionar Ing înseamnă în primul rând manifestarea directă a reflecțiilor și a judecăților unui corp ingeresc cu privire la teme de importantă deosebită, atât din domeniul ingeresc cât și din domeniul societal, în ansamblul lui.

Vizionar Ing nu se suprapune, în sens identitar, cu Asociația Generală a Inginerilor

din România, for care asigură umbrela organizațională a tuturor inginerilor din România și a tuturor provocărilor acestora, de la școlarizare, la locuri de muncă, cercetare și impact social, ci reprezintă o submulțime a acestuia formată din ingineri români având varii profesii și parcursuri sociale, cu dorința de a dezbaté și a reflecta asupra unor probleme de maximă actualitate și impact, în vederea generării de **viziune și soluții** pentru România de astăzi și, în special, de mâine.

Pluralismul de idei și viziuni, ce-si trag esența din experiența și calificarea diversă a membrilor Cercului, stă la baza stabilirii unor linii directoare de analiză a celor mai provocatoare teme ce vizează activitatea inginerească din România; împreună încercăm să asumăm obiectivul realizării unei **societăți bazate pe cunoaștere**.

Nu în ultimul rând, **Vizionar Ing** se dorește a fi o invitație la *opinie inginereasc-socială*, un for în care fiecare specialist din largul domeniul politehnic, poate genera, susține și aprofunda teme cu caracter de noutate care pot influența *tendințele* și *energiile* educaționale, sociale și naționale pentru reinventarea și progresul societății românești în ansamblul ei.

Vizionar Ing reprezintă o provocare, dacă doriți un **imperativ intelectual** adresat largului corp inginereasc din România în vederea abordării directe și transante a celor mai provocatoare teme din domeniul larg al societății civile și profesionale, căci, aşa cum se știe, inginerii transpun în munca ideile lui Dumnezeu pe Pământ.

III. Care este viziunea președintelui Vizionar Ing cu privire la necesitatea și oportunitatea unui for de dezbatere și reflecție în cadrul AGIR?

Încă de la început, merită menționat faptul că fără **viziunea** președintelui AGIR Mihai Mihăiță, acest Cerc nu s-ar fi înființat nici

astăzi. Invitat fiind la ședința din 19 februarie 2014, am auzit pentru prima oară dorința domniei sale de înființare a unui astfel de forum de dezbatere și reflecție și am achiesat instantaneu la această provocare în sensul în care argumentele și rațiunile verbalizate atunci și acolo m-au făcut să înțeleg necesitatea unui astfel de Cerc în cadrul AGIR încă de la prima ședință.

Așa cum am stabilit alături de toți colegii mei ingineri încă din cadrul primelor întrevederi, în treacăt fie spus, toți oameni de mare calibru și calitate inginerească, **Vizionar Ing** urma să fie un Cerc care să genereze gândire și rezultat intelectual pentru principalele teme științifice și de provocare inginerească din România, deși vă pot să mărturisi, că atunci nu aveam încă o claritate în ceea ce privește mecanismul propriu-zis de funcționare a Cercului.

În ceea ce privește oportunitatea unui cerc profesional de reflecție și dezbatere în cadrul GIR, judec faptul că acesta se justifica prin numărul mare de provocări atât profesionale cât și sociale cu privire la statutul meseriei de inginer, respectiv impactul profesional al acesteia în cadrul societății în ansamblul ei. Parafrându-l pe marele fizician, filozof și gânditor Albert Einstein, putem spune faptul că oamenii de știință descoperă ceea ce este, pe când inginerii creează ceea ce nu a fost niciodată. Într-adevăr, ingineria, putem afirma fără nicio urmă de îndoială, este răspunsul necesităților fizice, sociale și intelectuale ale omului în fața provocărilor directe ale societății, dar și a proprietăților vise, îmbină într-un mod sublim gândirea matematică pură cu mecanismele și capacitațile fizice reale ale materialelor și generează răspunsuri sau procese la majoritatea așteptărilor umane actuale și de perspectivă.

IV. Care a fost prima ordine de zi?

Ordinea de zi din acea dată a avut doar două puncte, și anume:

1. Alegerea conducerii cercului;
2. Propuneri și discuții privind programul de activitate.

1. Dl. dr.ing. Dr.H.C. Mihai Mihăiță a prezentat statutul AGIR, cu referire la articolele privind înființarea cercului și alegerea organelor de conducere.

Au avut loc discuții și s-au făcut propuneri pentru organele de conducere.

În urma votului a fost ales:

Dr.ing. Laurențiu Pavelescu - președinte

Pentru poziția de **secretar** membrii cercului au decis să se pronunțe în cadrul unei ședințe ulterioare, atunci când s-au decis ca aceasta să fie ocupată de dl. dr.ing. Nicolae Sdrulă.

1. Sediul cercului – s-a propus ca sediul oficial al Cercului Vizionar Ing să fie sediul central al AGIR din Calea Victoriei nr. 118 și Bd. Dacia nr. 26, respectiv din Str. Vasile Lascăr nr. 5-7, et. 4, birou 418 (la sediul SC Capital Vision SRL).

2. Au avut loc discuții referitoare la activitatea cercului și s-au făcut propuneri.

Cu această ocazie s-au ridicat următoarele probleme mai importante:

- Oportunitatea înființării unui for de dezbatere inginerești ce vizează cele mai importante teme de inginerie și/sau conexe acestora;
- Temele generale care se vor aborda în cadrul întâlnirilor cercului;
- Atragerea noilor membrii;

- Posibilitatea diseminării informațiilor în media;
- Diverse.

V. Ați menționat SC Capital Vision SRL, ca sediu al cercului vizonar Ing. Puteți să detaliați activitatea acestei societăți care are un nume ce cuprinde substantivul „viziune”?

Societatea Capital Vision este proiectul meu de suflet, aceasta reprezentând o companie de furnizare a soluțiilor ingineresci integrate din domeniul Ingineriei Civile. Pornind de la ideea centrală de dezvoltare a infrastructurii urbane și rurale alături de partenerii noștri, respectiv de realizare a structurilor civile și de punere în valoare a patrimoniului construit, Capital Vision s-a angajat să ofere servicii de proiectare și consultanță, respectiv de execuție lucrări în domeniul ingineriei civile la standarde de calitate și profesionalism specifice rigorilor Uniunii Europene.

Capital Vision are o echipă Tânără și dinamică, mereu preocupată de satisfacerea clienților noștri, ce își desfășoară activitatea în jurul conceptului de „optimizare a procesului de proiectare”, respectiv de „calitate a lucrărilor de execuție”.

Capital Vision furnizează soluții complete pentru investițiile din domeniul ingineriei civile și se implică alături de partenerii și clienții ei pentru implementarea cu succes al fiecărui proiect. Sprijinim astfel întregul proces, de la cristalizarea caietelor de sarcini, continuând cu identificarea surselor de finanțare, întocmirea studiilor de teren (topografice, geotehnice, hidrologice), oferirea documentațiilor de proiectare, respectiv execuția propriu-zisă a lucrărilor de drumuri și poduri, rețelele de apă și canalizare, structuri civile și industriale, atât în țară cât și în afara ei.

Oferim de asemenea consultanță în domeniul atragerii fondurilor europene la care România, ca stat membru al Uniunii Europene, are acces.

Linia directoare a firmei o constituie realizarea proiectelor și a lucrărilor în construcții la cele mai înalte standarde cu ajutorul îmbinării experienței consolidate din domeniul proiectării și execuției, cu metodele de planificare și de management eficient al contractelor.

Capital Vision nu reprezintă altceva decât **viziunea** mea cu privire la o companie care este gândita pentru a oferi soluții complete în domeniul construcțiilor ingineresci în România.

VI. Care au fost primele teme propuse spre dezbatere în cadrul Vizionar Ing?

În cadrul primelor întâlniri ulterioare datei de 19 februarie 2014 (data înființării cercului), cu ocazia ședințelor lunare ale **Vizionar Ing** din cadrul AGIR, Președintele cercului a propus spre dezbatere următoarele subiecte de reflecție:

1. Fundamentele gândirii ingineresci;
2. Problema educației în inginerie;
3. Evoluția profesiei de inginer;
4. Poziția inginerului în societate;
5. Învățământul ingineresc în România și în lume – probleme, neajunsuri, soluții;
6. Necesitatea școlarizării continue a inginerilor cu suportul Institutelor și a Universităților Tehnice din România;
7. Discuții despre filosofia științei și a ingineriei;
8. Proiectul unui Statut al Inginerului;
9. Strategia de reindustrializare a României;
10. Necesitatea inovării în inginerie (modelul japonez);

11. Impactul creativității și inovației în activitatea inginerească;
12. Asumarea obiectivului realizării unei societăți bazate pe cunoaștere;
13. Transferul de la munca fizică la cea robotizată în cadrul proceselor industriale;
14. Problema standardizării și normării;
15. Impactul organizațiilor profesionale în activitatea universitară tehnică din România;
16. Discutarea unor probleme de actualitate din practica inginerescă din România;
17. Multidisciplinaritatea și pluridisciplinaritatea domeniilor implicate de activitățile de inginerie;
18. Calitatea produselor și serviciilor inginerești;
19. Cauzalitatea slabei inițiative antreprenoriale în domeniile inginerești în România;
20. Meritocrația și parcursul tinerilor ingineri în societate.

După cum se poate observa, cercul de reflecție **Vizionar Ing** abordează teme extrem de diverse și cu un înalt nivel de dificultate și de impact socio-profesional. Pentru majoritatea dintre ele, membrii cercului au emis păreri și judecăți, au argumentat și au dezbatut, în bunul spirit al Cercului, principalele idei care au fundamentat pozițiile lor și au ajuns la rezoluții care nu se pot identifica în adevăruri absolute, dar au valoare intrinsec-cărturească în sensul temelor abordate în agora ateniană... Majoritatea temelor au un înalt nivel de actualitate în societatea românească astăzi, cu atât mai mult în anul 2017, la 10 ani de la aderarea României la Uniunea Europeană.

Se poate menționa că toate temele **Vizionar Ing** (multe nefiind enunțate aici) sunt dinamice și de actualitate eternă, dar și adaptate trendurilor ultimilor provocări științifice și sociale, în vederea satis-

facerii scopului pentru car Cercul însuși a fost înființat. Pot enunța, cu un caracter exemplificativ, una din ultimele teme abordate, și anume: „Adevărul în matematică și matematica în inginerie”, temă ce a ridicat o avalanșă de opinii și provocări, eveniment ce ne-a demonstrat nouă, tuturor, cât de eterne și universale sunt fenomenele gândirii științifice.

VII. Când se întunesc membrii cercului și unde?

Întâlnirile **Vizionar Ing** sunt lunare, în prima miercuri din fiecare lună, la sediul AGIR din Bd. Dacia nr. 26.

VIII. Când considerați oportuna începerea publicării concluziilor cercului în presă?

Ne propunem ca anul acesta, simțind și trăind deja o maturitate naturală care se arată la doi ani de la înființarea Cercului, să transcriem toate notele, observațiile și procesele verbale de ședință într-o serie de articole ce vor fi diseminate în principala publicație a AGIR - Univers Ingineresc.

Chestiunea va avea un caracter repetitiv, probabil lunar, și va aduce la cunoștința corpului ingineresc din România principalele teme de dezbatere din cadrul **Vizionar Ing** aşa încât toți colegii noștri de la nivel național să poată susține, contribui și propune teme noi care vor îmbogăți aura intelectuală a Cercului.

IX. Cum poți deveni membru al Vizionar Ing?

Calitatea de membru se poate dobândi printr-o cerere adresata Secretarului Cercului, singura condiționalitate fiind aceea de a fi membru al AGIR (și având cotizație plătită la zi).

X. Care este viitorul Vizionar Ing?

Viitorul nostru nu poate altfel decât unul... **vizionar**. Ne dorim să ne extindem atât din punctul de vedere al numărului de membri, al inițiativelor și temelor dezbatute, cât și al prezenței sporite în mediile de presă.

Sperăm să demarăm publicarea curentă a luărilor de poziție într-un Buletin Intern și în cadrul revistei Univers Ingineresc, respectiv să propunem participarea unor invitați de marcă din afara Cercului la unele dezbateri de interes general.

Lista membrilor fondatori ai cercului de reflecție „Vizionar Ing”

1. Mihai Mihăiță	6. Dan Caraman
2. Laurențiu Pavelescu	7. Corneliu Cristescu
3. Vladimir Țicovschi	8. Costel Chirgiu
4. Radu Frăteanu	9. Nicolae Costake
5. Nicolae Sdrula	10. Claudiu Georgescu

UNIVERS INGINERESC – PUBLICAȚIE DE CALITATE CONECTATĂ LA IMPERATIVELE TIMPULUI

Colecția de peste 660 de numere (până în prezent) a publicației *Univers ingineresc* se constituie într-o veritabilă lecție de istorie deoarece cuprinde atât evoluția AGIR în ultimele trei decenii, cât și preocupările majore ale comunității noastre profesionale într-o perioadă deosebit de complicată și frământată în context național și internațional.

Condițiile favorabile create de evenimentele istorice din decembrie 1989 pentru apariția și consolidarea libertății cuvântului au permis ca, în februarie 1990, să apară *Curierul AGIR*, subintitulat *Buletin săptămânal de informare al Asociației Generale a Inginerilor din România*. Odată cu extinderea ariei de activitate a AGIR, în luna mai 1991, publicația și-a schimbat numele în *Univers ingineresc*, cu apariție bilunară și cu un număr de pagini și o formulă grafică adecvate preocupărilor principale ale inginerilor români din acea perioadă. Un pas înainte a fost făcut în iulie 1998, când s-a adoptat actuala formă a publicației, astfel încât putem spune că, de atunci, de-a lungul a peste două decenii, în conștiința publică s-a sedimentat imaginea unei publicații conectate cu adevărat la imperativele timpului, la schimbările care au avut loc în profesie, sub impactul transformărilor din întreaga societate.

Entuziaștii care au realizat primul număr al *Curierului AGIR* au publicat un adevărat *Credo* exprimat prin dorință sinceră de a pune cuvântul tipărit în slujba inginerilor români de pretutindeni, a interesului național. Acest *Credo* a fost și este respectat cu conștiință clară a redacției și a colaboratorilor că nimic nu este mai presus, sub aspect profesional și etic, decât patriotismul autentic, aşa cum s-a manifestat de-a lungul timpului, sub semnul emblematic al Marii Uniri din 1918, actul istoric fondator pe temelia căruia s-a înființat și Asociația Generală a Inginerilor din România.

În toată această perioadă, *Univers ingineresc* – care poate fi accesat și online, pe site-ul AGIR, ceea ce contribuie la lărgirea ariei de cititori – s-a remarcat prin receptivitatea la tot ceea ce a interesat și interesează inginerii români, aşa cum a rezultat din contactul direct cu cititorii, ale căror opinii au fost definitorii pentru stabilirea tematicii, a modalităților publicistice de expresie, a mesajelor transmise prin fiecare număr către toți cei interesanți de asigurarea progresului ingineriei românești. Permanent au fost introduse teme

noi și aprofundate cele abordate în numerele precedente, astfel încât să se aducă mereu contribuții valoroase la îmbogățirea activității Asociației Generale a Inginerilor din România și, totodată, a Academiei de Științe Tehnice din România. Acțiunile desfășurate de ambele organizații profesionale, atât cele specifice, cât și cele comune, și-au găsit reflectarea prin informații, interviuri, analize, pagini speciale, realizate operativ și într-o manieră angajantă, ceea ce a permis nu numai cunoașterea unor experiențe valoroase, ci și diseminarea lor. De altfel, tot ceea ce a caracterizat și caracterizează intelectualitatea tehnică românească și-a găsit și își găsește permanent reflectarea în paginile publicației *Univers ingineresc*.

Nota caracteristică este dată de abordarea profesionistă – în primul rând, de către colectivul redacțional, care se remarcă printr-o activitate intensă, căruire și competență – a problemelor economiei reale, principala zonă în care își desfășoară activitatea colegii noștri

ingineri. Experiențele antreprenoriale marcate de incontestabile succese au făcut și fac obiectul fiecărui număr al publicației. Tratarea acestor teme s-a definit prin spirit militant, în sensul promovării industriei românești, a capitalului autohton, ca vectori ai progresului întregii noastre societăți. Accentul a fost pus pe spiritul inovator, pe promovarea în practică a progresului științifico-tehnic. În strânsă legătură cu acest obiectiv s-au situat informațiile, comentariile, anchetele consacrate adaptării învățământului tehnic și profesional la cerințele pieței muncii, creșterii implicării inginerilor în soluționarea unor cerințe actuale și de perspectivă la nivel național și local, promovării concrete a politicilor de dezvoltare durabilă, conectării economiei românești la procesele de integrare și globalizare, sporirii rolului cărții științifico-tehnice în perfecționarea profesională continuă, îmbogățirii tradițiilor naționale în domenii esențiale ale progresului tehnicii și tehnologiei.

Un loc important l-a ocupat și îl ocupă prezentarea amplă a unor manifestări de prestigiu, precum Simpozionul Științific al Inginerilor Români de Pretutindeni SINGRO, Zilele Academiei de Științe Tehnice din România, Premiilor AGIR, precum și a unor conferințe naționale și internaționale multidisciplinare care au avut și au loc atât în Capitală, cât și în celealte localități din țară, centre universitare și puternice entități economice, în special din industrie. Sfera cercetării științifice a fost și este, la rândul ei, o prezență permanentă în paginile publicației.

Nivelul elevat și pecetea rigorii științifice au fost asigurate de marele număr de autori din rândurile academicienilor, profesorilor universitari, managerilor și întreprinzătorilor din economia reală, oamenilor de cultură, ziariștilor.

Elementele pozitive care au contribuit la mai buna cunoaștere și la răspândirea experiențelor valoroase vor fi aprofundate în perioada următoare, atât prin îmbogățirea conținutului, cât și a formelor de prezentare, accentul punându-se pe formule publicistice moderne, astfel încât ele încele să constituie un stimulent pentru promovarea cuceririlor științei și tehnicii contemporane.

Se poate, deci, conchide că *Univers ingineresc* a fost și este o prestigioasă interfață a AGIR și a ASTR, astfel încât reprezintă nu numai un liant al comunității noastre profesionale, ci și o tribună de dezbatere, de comunicare interactivă, un factor de coeziune și de punere mai bună în valoare a energiilor creative. Asemenea publicisticii de calitate, *Univers ingineresc* pune oamenii în mișcare, le modelează comportamentele, dovedind că presa pusă în slujba unor cauze cu adevărat înalte poate să-și îndeplinească rolul ei dintotdeauna cu talent și responsabilitate.

Un merit deosebit în evoluția acestei publicații l-au avut redactorii-șefi: inginerul Sorin Golopența, fizicianul Alexandru Mărculescu și, în prezent, doamna inginer Alexandra Rizea.

ORCHESTRA INGINERILOR

Sunt mulți care obișnuiesc să separe arta de știință și sunt încă mai mulți cei care pretind că, pentru a studia o problemă tehnico-științifică nu este necesar să te consultați cu Haydn, Beethoven, Mozart sau Enescu.

Pentru aceștia și pentru alții care gândesc la fel, putem exemplifica:

Inginerul George (Gogu) Constantinescu – autor a sute de invenții, una dintre personalitățile marcante ale științei și tehnicii mondiale moderne, părinte al sonicității – spunea: „*Această știință este foarte Tânără și pot zice că este o fiică a armoniei muzicale*”.

Un alt mare inginer, savant recunoscut pe plan mondial, Henri Coandă, în clipele sale de răgaz cânta la violoncel, uneori chiar în duet cu marele Einstein, care cânta la vioară. Însuși marele dirijor Sergiu Celibidache, licențiat în matematică, a fost inițial student al Politehnicii bucureștene și partener la muzica de cameră cu fostul prim-concert-maestru al *Orchestrei Inginerilor*, Constantin Iarca. Dezvoltarea gândirii dinspre muzică spre matematică și invers, implementarea gândirii muzicale în concepția arhitecturală sunt lucruri obișnuite.

Dar muzica se revarsă în adâncurile sufletului și pătrunde misterioasă în cele mai tăcute taine ale simțirii. După Voltaire, „*muzica exprimă pasiune, sentimente și imagini*”.

„Menirea sfântă a muzicii – spunea odată George Enescu, în vremuri de grele suferințe pentru națiunea română și pentru întreaga Europă – este să stingă urile, să potolească patimile și să apropie inimile într-o caldă înfrățire aşa cum a înțeles-o mareața Antichitate, creând mitul lui Orfeu”.

Prin anii 1936 – 1937, un grup de inimoși, sensibili și luminați reprezentanți ai intelectualității tehnice românești înființau *Orchestra Căilor Ferate Române*, sub bagheta reputațiilor muzicieni Theodor Rogalski și Constantin Bobescu. Aceasta este originea actualei *Orchestre a Inginerilor* și este firesc să amintim astăzi pe câțiva dintre cei care dădeau atunci expresie unei vocații incontestabile, chiar dacă nu era convertită în profesie: profesorii ingineri Aurel Persu – nimeni altul decât realizatorul formei aerodinamice a automobilului și Ion Tomescu, inginerii Mihai Ciolan, Constantin Iarca și Aurel Ionescu, cărora li s-au alăturat, în timp, mulți alții, unii trecători, alții statornici. Sub actuala denumire, orchestra a fost înființată în 1956, în cadrul fostului *Institut de Căi Ferate*, fiind condusă fără întrerupere, cu mare devoțiune, de neobositul muzician și animator, prof. dr. ing. Petru Ghenghea, fostul student la *Conservator* al lui Dimitrie Dinicu, la clasa de violoncel, și al lui George Georgescu și Constantin Silvestri, la clasa de dirijorat.

Peste o jumătate de secol, profesorul Petru Ghenghea s-a aflat cu competență la conducerea orchestrei, cu o tactică înțeleaptă în alcătuirea repertorului și al programelor aparițiilor publice.

Ca student în acea vreme, îmi amintesc cu multă plăcere primele repetiții ale orchestrei ce lua ființă și din care făceau parte cadre didactice, ingineri și studenți, buni cunoșători ai unui instrument muzical.

Primul concert public 1957 precedat timp de doi, trei ani de eforturi pentru constituirea orchestrei și de numeroase repetiții, a fost dat la începutul anului 1957, bucurându-se de succes, fiind consemnat de cronicile muzicale ale vremii. Era un festival *Vivaldi*.

Petru Genghea.

Personalități de seamă ale muzicii – Lola Bobescu, Maria Fotino, Varujan Cosâghian, Pavel Torna, Mihai Constantinescu, Cristina Angelescu, Ion Ivan Roncea, Valentin Gheorghiu, Helmut Platner, Constantin Tomescu și mulți alții – au cântat împreună cu *Orchestra Inginerilor*, contribuind astfel la ridicarea nivelului și calității interpretative ale orchestrei.

De la înființare și până astăzi, *Orchestra Inginerilor* a parcurs un drum plin de succese, cu programe bine pregătite și a atins un nivel artistic mult apreciat de publicul meloman. S-au realizat performanțe interpretative remarcabile, cărora le stau mărturie repertoriul orchestrei, ce cuprinde peste 100 de titluri din muzica universală și din muzica românească, discuri imprimate, numeroase concerte din București și din țară. În anul 1998, profesorul Petru Ghenghea, ajuns la venerabila vîrstă de 85 de ani, se hotărăște să încredințeze bagheta

inginerului Andrei Iliescu, șef al partidei viorilor secunde în cadrul orchestrei, de peste două decenii la acea dată. Profesorul își pregătea succesorul de mai mulți ani, dar nu găsea momentul să renunțe. După predarea conducerii ansamblului, profesorul Petru Ghenghea a rămas lângă orchestră, lângă cei pe care îi formase și cărora le deschisese calea muzicii; și-a păstrat neistoita pofta de muzică și interesul pentru viața de orchestră, fiind nelipsit de la repetiții și exprimând-si permanent opiniile asupra mersului acestora. A continuat să dirijeze câte o lucrare în cadrul concertelor aniversare; a dirijat până în ultima clipă a vieții, în luna martie a anului 2006, urcând pe scena Ateneului la vîrstă de 93 de ani, când copilul sau de suflet, Orchestra inginerilor aniversa 50 de ani de activitate! Avea să plece dintre noi, în luna august a aceluiași an.

Dirijorul Andrei Iliescu(dreapta) la festivitatea aniversării a 60 de ani de activitate a orchestrei, pe scena Ateneului, alături de Andrei Dimitriu, Directorul general al Filarmonicii „George Enescu”, și Președintele AGIR, Mihai Mihăiță.

Prin venirea sa la conducerea ansamblului ingineresc, Andrei Iliescu a adus un suflu revigorant, prin îmbogățirea repertoriului prin abordarea și a altor lucrări, în special a celor din romanticism. Schimbarea a mai adus și posibilitatea efectuării unor turnee de mare succes, cum au fost cele din Statele Unite ale Americii din mai 2005. Turneul american, s-a făcut la invitație Societății Americane a Inginerilor Mecanici – ASME, for de larga notorietate mondială al inginierimii americane, cu ocazia aniversării a 125 de ani de existență a societății. Concertul aniversar a avut loc la sediul ASME care se afla în cadrul prestigioasei Universități Tehnice Stevens Institute of Technology, unde prezenta profesorului Petru Ghenghea, care a însoțit orchestra, aflat la vîrstă de 92 de ani, a devenit un eveniment de venerare a personalității sale de către gazdele americane.

Andrei Iliescu și Petru Ghenghea (stânga), alături de Președintele Societății Americane a Inginerilor Mecanici – ASME, Harry Armen (centru) și Directorul Executiv, Virgil Carter, la sediul societății din New York, în anul 2005, cu ocazia turneului pe care Orchestra Inginerilor l-a făcut la invitația ASME, cu ocazia celei de-a 125-a aniversări a ASME.

În Statele Unite, orchestra a mai avut încă două reprezentații, la sediul ONU din New York, în prezența a numeroși diplomați, întâmpinați de către ambasadorul României la ONU. Ultimul concert a fost susținut la Catedrala *Sacre Coeur* din Newport – New Jersey, cea mai mare catedrală catolică și sediul credinței catolice din SUA.

Sub conducerea dirijorului Andrei Iliescu, Orchestra Inginerilor care și-a adăugat numele mentorului Petru Ghenghea, după dispariția acestuia, a mai avut turnee în Malta, în anul 2006, în Marea Britanie în 2010 și în Italia în 2011.

Desigur, trebuie amintite și turneele efectuate sub conducerea profesorului Petru Ghenghea din Marea Britanie în 1990 și 1992, din 1995 de la Darmstadt, în cadrul parteneriatului dintre Politehnica bucureșteana și Universitatea Tehnica Germană și Concertul susținut la Chișinău, tot în anul 1995, în sediul Filarmonicii de Stat din capitala Republicii Moldova.

De mulți ani, Orchestra Inginerilor „Petru Ghenghea” derulează o susținuta activitate muzicală, după modelul orchestrelor profesioniste, organizată stagional, cu concerte periodice care au loc Ateneul Român, atât spectacole proprii, cât și în proiecte de educație muzicală a tineretului, organizate de Filarmonica „George Enescu”, în cadrul stagiupei muzicale a Bisericii Luterane și în concerte care au loc în tara. Un proiect al ansamblului ingineresc cu un puternic ecou pozitiv a fost cel derulat prin concertele anuale în municipiul Pitești, prin care, timp de 12 ani, Orchestra inginerilor a oferit melomanilor piteșteni spectacole de muzică clasică, într-o perioada când încă Filarmonica din localitate nu fusese încă constituită.

Împlinirea a 60 de ani de la fondarea orchestrei, reprezintă nu numai o aniversarea unei vârste respectabile, ci, mai ales, pune în

valoare marea pasiunea pentru muzică a membrilor ansamblului care au reușit să tină aprinsă flacără dragostei pentru frumos, printr-o activitate artistică continua de-a lungul acestor ani. Monografia

Coperta cărții
„Ingineri, pasiune și muzică”

„*Ingineri, pasiune și muzică - 60 de ani împreună cu Orchestra Inginerilor*” al dirijorului Andrei Iliescu, apărută la Editura AGIR în anul 2017 este deopotrivă un omagiu adus tuturor artiștilor-ingineri care au ținut la înălțime, timp de șase decenii blazonul breslei științei și tehnicii românești, și un mesaj către generațiile viitoare, de a înțelege muzica, arta în general, ca izvoare nesecate de înnobilare sufleteasca și rafinare a creativității umane. Pentru această carte autorul a fost distins cu Premiul de Excelență al AGIR.

EDITURA AGIR

Activitatea editorială a AGIR a început în anul 1919, la puțin timp după înființarea Asociației Generale a Inginerilor din România. În ianuarie – februarie 1919 apare **primul număr al Buletinului AGIR**, cu un editorial introductiv în care se scria: „*în cadrul scopurilor urmărite de către Asociația Generală a Inginerilor din România, începem publicarea prezentei reviste, care va fi organul oficial al intereselor societății profesionale inginerești. Coloanele Buletinului AGIR sunt la dispoziția inginerilor pentru dezbatările chestiunilor profesionale care să ne îndrumă pe calea propășirii, la care cu toții trebuie azi să lucrăm, pentru binele țării și poporului din România Mare*”.

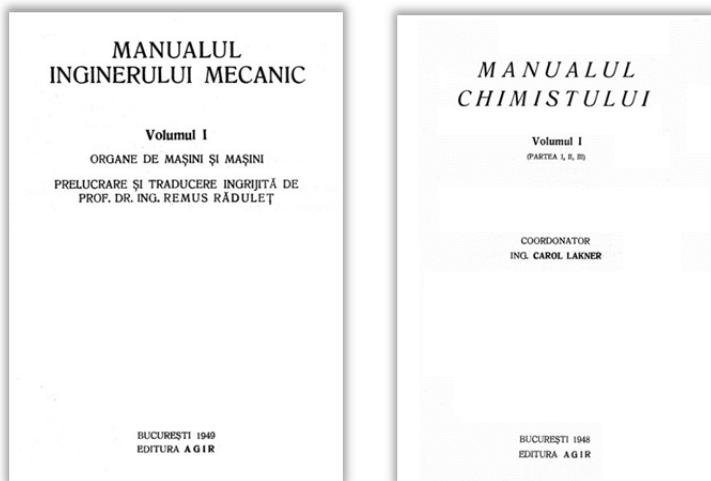
Alte publicații ale AGIR din perioada interbelică au apărut sub forma unor broșuri, de format 15,5x23 cm, cu un număr de 16-64 pagini, tipărite la diverse tipografii din București: „Gutenberg”, „Jean Ionescu”, „Imprimeria Națională” ș.a. Ele tratau aspecte de mare interes pentru începuturile organizării instituționale și dezvoltării economice și industriale ale României Mari și urmăreau să ofere soluții pentru diferite probleme cu care se confruntau, în perioada respectivă, guvernele și societatea românească (organizarea învățământului tehnic superior, producerea și distribuția energiei, extinderea folosirii betonului armat, construirea de clădiri ieftine, încălzitul urban, construirea de poduri și de căi ferate, folosirea lemnului din păduri în scopuri industriale și mai puțin pentru încălzit ș.a.).

Multe dintre materialele publicate erau din Buletinele AGIR sau constituiau rapoarte înaintate oficialităților vremii ori expuneri publice prezentate cu diferite prilejuri de către ingineri de frunte: Constantin Bușilă, Constantin Budeanu, Nicolae Cioc, Ion Arapu, Cristea Niculescu, Mihail Manoilescu, Aurel Persu, Cincinat I. Sfîntescu, Dimitrie Leonida, P. Nicolau, A. Periețeanu, Aurel Zănescu, A.T. Rădulescu, P.M. Florescu, M. Tudora, E. Erdes, N.N. Ganea, Octav Pădurare, Ștefan Mihăiescu, Sever Cristescu.

Până în 1950, Editura AGIR a publicat o serie de lucrări inginerești de mare valoare (primele tratate în limba română) cum ar fi:

- **Manualul Inginerului** (prelucrat după Hütte ediția 27), 1266 p. (1947);
- **Manualul pentru Beton Armat**, (prelucrat după Beton-Kalender), 928 p. (1947);
- **Manualul Chimistului Vol. I** (părțile I, II și III), (prelucrat după Chemiker Taschenbuch), 1164 p. (1948);
- **Manualul Chimistului Vol. II** (partea a IV-a), (prelucrat după Chemiker Taschenbuch), 1284 p. (1948);
- **Manualul inginerului mecanic Vol. I, Organe de mașini** (prelucrat după Hütte și Dubbel), 1112 p. (1949);
- **Manualul inginerului mecanic Vol. II, Mașini și instalații industriale** (prelucrat după Dubbel), 1004 p. (1950);
- I.S. Gheorghiu, **Teoria unitară a mașinilor electrice** (1948);
- Șt. Mihăiescu, **Geologie tehnică** (1945);
- V. Harnaj, **Considerațiuni asupra determinării coeficientului de contracție laterală** (1949).

AGIR a inițiat și publicarea **Lexiconului tehnic român**, vol. I (1949) și vol. II (1950), coordonat de către acad. Remus RĂDULEȚ. Următoarele volume (III - VI) și o nouă ediție cu 19 volume, având același coordonator, au apărut în perioada 1951 – 1955 și respectiv 1957 – 1966, tot sub egida asociației inginerilor, dar cu denumirea din vremea respectivă, ASIT și apoi CNIT. Acțiunea de editare a acestei opere fundamentale pentru ingineria românească s-a încheiat în 1966.

Din 1950 și până în 1998 activitatea Editurii AGIR a fost continuată sub numele de Editura Tehnică, iar din **28.04.1998 s-a reînființat Editura AGIR**.

După anul 1989 și până în prezent, Editura AGIR a publicat circa 1000 de titluri și a redevenit principala editură din România care promovează spre tipar lucrări din domeniul științelor tehnice. Editura AGIR publică din anul 1998 și lucrările ce apar sub egida **Academiei de Științe Tehnice din România (ASTR)** sau au ca principali autori membrii ASTR. Dintre aceste publicații amintim seriile de lucrări:

„Discursuri de recepție”, „Eseuri științifice”, „Dezbateri științifice”, „Personalități ale științei și tehnicii”, „Repere istorice”, „Tratate”, precum și *Anuarul ASTR, Proceedings „Zilele academice ale ASTR”* și revista *Journal of Engineering Sciences (JESI)*.

Domenii tematice abordate

I. Inginerie generală

1. Fundamente teoretice (matematici aplicate, fizică tehnică, chimie, rezistența materialelor, metrologie și.a.)
2. Comunicare și Informare. Creativitate. Inventică. Transfer tehnologic. Proprietate intelectuală
3. Inginerie industrială. Sisteme de producție. Calitate. Fiabilitate. Mantenanță. Standardizare. Tipizarea proceselor și a produselor
4. Probleme globale. Dezvoltare durabilă. Modele de dezvoltare socio-economică. Protecția mediului. Ecologie. Gestiona deșeurilor
5. Terminologie tehnico-științifică. Terminotică. Dicționare, lexicone, encyclopedii
6. Istoria și filosofia științei și tehnicii.

II. Inginerie domenială

1. Știința și ingineria materialelor și a produselor de sinteză. Inginerie metalurgică. Inginerie chimică.
2. Inginerie mecanică. Mecatronică. Mijloace și procedee de prelucrare și fabricație. Inginerie de proces. Mașini și utilaje industriale și energetice.
3. Energetică. Inginerie termică și frigorifică. Ingineria hidraulică și pneumatică. Energie nucleară. Energie regenerabile.
4. Energie electrică. Electroenergetică. Electronică și telecomunicații.
5. Știința și tehnologia informaticii. Sisteme automate. Robotică. Calculatoare.

Inteligenta artificială. Știința și tehnica comunicării și informării.

Teleinformatica. Tehnologii media

6. Textile. Pielărie. Știința și ingineria bunurilor de consum nealimentare

7. Știința și ingineria construcțiilor și instalațiilor. Materiale de constructii

8. Știința și ingineria transporturilor rutiere, feroviare, subterane, navale, aeriene. Astronautica

9. Știința și ingineria agricolă. Industrie alimentară. Biotehnologie. Silvicultură. Industria lemnului.

10. Știința Pământului. Știința și ingineria resurselor naturale. Geonomie. Geologie. Industrie extractivă și prelucrătoare. Industria de petrol și gaze.

11. Știința și ingineria biologică, biochimică și medicală.

III. Alte domenii științifice

1. Științe economice, juridice și socio-umane.
2. Management. Administrarea afacerilor. Resurse umane. Marketing. Merceologie. Securitatea muncii.
3. Arheologie
4. Arhitectura. Urbanism
5. Științele vietii. Biologie. Biochimie. Medicina
6. Speologie

IV. Diverse

1. Memorii / Jurnale. Scrieri literale
2. Lucrări practice
3. Simpozioane, Conferințe (volume sau broșuri cu rezumate)

Sub egida AGIR apar două publicații periodice: *Buletinul AGIR*, revistă trimestrială menită să prezinte și să disemineze studiile și cercetările realizate de specialiști români și străini, promovând schimbul de idei și soluții tehnico-științifice, și *Uniuvvers ingineresc*. Prin grija Editurii AGIR, în afară de Buletinul AGIR, apar și revistele unor institute de cercetare și asociații profesionale: Revista *Industria Textilă* (INCDTP); Revista *Telecomunicații* (INCSCC); Buletinul de Informare Tehnică (ASPIR); Revista *Termotehnica* (SRT); *Mesagerul energetic* (CNR-CME) și *Energie • Mediu • Eficiență • Resurse • Globalizare – EMERG* (CNR-CME și AGIR). Aceste reviste și Buletinul AGIR sunt recunoscute de CNCSIS iar Revista *Industria Textilă* este cotată ISI.

La parterul sediului AGIR din b-dul Dacia nr. 26 există **Librăria AGIR** unde se găsesc atât cărțile apărute la Editura AGIR cât și cele ale altor edituri.

ACTIVITATEA LITERARĂ ÎN AGIR

Pe data de 27.01.2012 a avut loc la Bucureşti, la sala AGIR din Bdul Dacia Nr. 26, şedinţa de înfiinţare a Cercului epigrafiştilor ingineri ING - EPIGRAMA, din cadrul AGIR, condus de inginerul-epigramist Viorel Martin în calitate de preşedinte. Domnul profesor universitar doctor inginer Corneliu Berbente este preşedintele de onoare al Cercului.

Printre membrii Cercului se află personalităţi de seamă din lumea epigramei precum inginerii: Cristescu Corneliu, Ganea Christu Ioan, Gavrilescu Radu, Grigoriu Florin, Ionel Marin, Tenenhaus Luchi, Trinca Catalin, Tuțuiani Ovidiu, Zaharia Petracă.

Întrucât AGIR este o asociaţie la nivel naţional Cercul epigrafiştilor ingineri ING- EPIGRAMA numără printre membrii săi şi ingineri epigrafişti din țară: George Petrone şi Vasile Larco de la Iaşi, Ioan Toderaşcu de la Bacău, Eugen Albu şi Petru Ioan Gârda de la Cluj-Napoca, Ioan Corneliu Iovuţă de la Timişoara, Gheorghe Constantinescu şi Nicolae Bunduri din Braşov, Dan Viorel Norea din Constanţa, Florina Dinescu şi Constantin Tudorache din Ploieşti, Virgil Petrcu şi Ştefan Alexandru Saşa din Câmpina, Vasile Vulpaşu din Strehia, Petre Gigea Gorun, Any Drăgoianu, Marian Grigore Doboreanu şi Janet Nica din Craiova, precum şi Ion Diviza şi Gheorghe

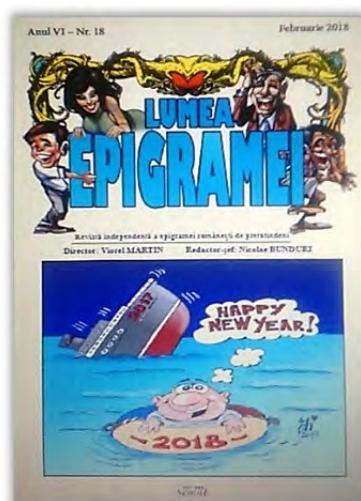
Bâlici din Chișinău, Valeriu Cercel din orașul Hamilton – Canada și alții. Toți acești ingineri se numără printre epigrașiștii de frunte ai țării.

Printre membrii Cercului se află și personalități de seamă din lumea epigramei, ca George Corbu - președinte al Uniunii Epigrașiștilor din România, George Zarafu, Corin Bianu - președinte al Clubului epigrașiștilor din București, „Cincinat Pavelescu”, Laurențiu Ghiță - redactorul șef al revistei „Epigrama”, Aureliu Goci – critic și istoric literar, doamna Elis Râpeanu - critic literar și epigramist de excepție, doctor în epigramă.

La lucrările Cercului epigrașiștilor ingineri ING - EPIGRAMA au participat cu expoziții foarte apreciate de asistență, pictorul Romeo Raileanu și graficianul Dumitru Roșu. S-au prezentat lucrări muzicale de către un cvartet de coarde din cadrul Orchestrei Simfonice a Inginerilor „Petru Ghenghe” și alte formații muzicale de cameră.

Din anul 2012 Cercul are întâlniri lunare, unde epigrașiștii ingineri citesc din operele lor și din creația marilor înaintași, fac anumite comentarii pe text și prezintă lucrări de critică literară în domeniu, realizate de critici consacrați ca: Aureliu Goci, Victor Atanasiu și alții. De asemenea fiecare își prezintă ultimele apariții editoriale și se fac lansări de carte.

Cercul epigrașiștilor ingineri ING – EPIGRAMA, din cadrul AGIR, are un atelier de creație unde se analizează cu exigență scierile.

Cele mai bune epigrame ale inginerilor membri ai Cercului sunt promovate în revista "Lumea epigramei" (director ing. Viorel Martin și redactor șef Nicolae Bunduri). Revista organizează concursuri de epigramă pe teme sau rime date și oferă premii câștigătorilor. În revistă sunt publicate, pe lângă epigrame și poezii umoristice, proză scurtă umoristică, rebus pe subiecte epigramatice dar și caricaturi ale celor mai valoroși graficieni ingineri din țară și străinătate.

La Editura AGIR a apărut antologia "Ingineri epigrași" care cuprinde 192 de epigrame scrise de ingineri și tehnicieni contemporani.

Cercul epigrașilor ingineri ING - EPIGRAMA a inițiat și susținut 4 ediții ale „Festivalului internațional de epigramă AGIR București”, la care au participat epigrași din țară și din diaspora. Două ediții au avut loc la sala AGIR din B-dul Dacia Nr. 26, iar pentru celealte două am obținut sprijin și de la Primăria orașului Voluntari, unde a avut loc evenimentul. La festivaluri s-au oferit premii pentru epigramele câștigătoare celor mai buni epigrași ingineri și au prezentat programe muzicale de către membrii din cadrul Orchestrei Simfonice a Inginerilor „Petru Ghenghe”.

Cercul epigrașilor ingineri a dedicat toate ședințele din acest an sărbătoririi Centenarului Marii Uniri.

*

* * *

Pe data de 1 aprilie 2013, care s-a dovedit a nu fi Ziua Păcălelor, un grup de ingineri au hotărât să constituie Cercul Literar al Scriitorilor Ingineri din AGIR, sub denumirea de *Literar Ing*. Inițiativa a fost menită să susțină activitatea și imaginea inginerească din România și prin alte mijloace decât cele pur profesionale, pentru dezvoltarea dimensiunii culturale a personalității inginerului. Cercul respectiv venea să completeze activitățile cultural-artistice existente

în cadrul AGIR: *Orchestra Simfonică a Inginerilor, Corul Concertino și Cercul Inginerilor Epigramiști.*

Inițiatorii au fost inginerii: Nicolae Vasile, Constantin Răduți, Ioan Ganea-Christu, Gheorghe Indre, Alexandru Pacioga, Titi Turcoiu, Cornelius Berbente, Gheorghe Manolea, Nicolae Doftoreanu, Artemiu Vanca, Ovidiu Țuțuiu. La prima ședință s-a stabilit conducerea Cercului literar: Președinte, Nicolae Vasile, Vicepreședinte, Gheorghe Indre, Secretar, Ioan Ganea-Christu. Cercul a rămas o structură deschisă, care numără, în prezent, peste

treizeci de membri ingineri și alți peste douăzeci de colaboratori, dintre care menționăm: Ion. C. Ștefan, Geo Călugăru, Victoria Milesu, Lucian Gruia, Vasile Groza membri ai Uniunii Scriitorilor din România, Florin Grigoriu, Mircea Popescu, Ioan Rațiu, Doina Bârcă, Maria Niculescu, Mariana-Mihaela Cazimirovici, Gheorghe Țiclete, Cornelia Popescu, Constantin Gavrilescu etc. din București, precum și Andrei Pogany și Dumitru Buțoi din Timișoara, Emil Simion din Cluj, Ionel Marin din Focșani, Gheorghe Manolea din Craiova.

Cercul *Literar ing* are o publicație trimestrială, cu același nume, sub formă tipărită și on-line, care apare ca supliment literar al publicației *Univers ingineresc*, din

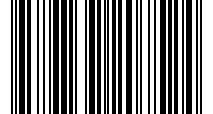
care au apărut până acum 22 de numere. În anul 2017, la Editura AGIR, a fost publicat *Dicționarul INGINERI SCRITORI ȘI PUBLICIȘTI*, în care sunt prezentate profilurile de autor a 83 de scriitori.

Tot în cadrul acestei structuri literare se desfășoară, lunar, un Cenaclu, în cadrul căruia s-au lansat până acum peste 50 de cărți și au avut loc cinci întâlniri specializate pe teatru, în colaborare cu *Teatrul Nostrum*, al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

Membrii cercului colaborează frecvent și la alte reviste, precum: Cronica Timpului, din București, CRONOS din Constanța, BOGDANIA, din Focșani, Amprentele Sufletului, din București etc.

Recent, un grup de scriitori ai centrului în colaborare cu alți scriitori, unii dintre aceștia, critici consacrați, au inițiat o lucrare de mare amploare, în mai multe volume, *Dicționarul literar Generația 2000*, care va cuprinde: o prezentare a tendințelor actuale din literatura română, o istorie a cenaclurilor și saloanelor literare, o istorie a revistelor literare, o istorie a editurilor și o antologie de autori cu operă majoritară după anul 2000.

ISBN 978-973-720-752-4

A standard linear barcode representing the ISBN number 978-973-720-752-4.

9 789737 207524